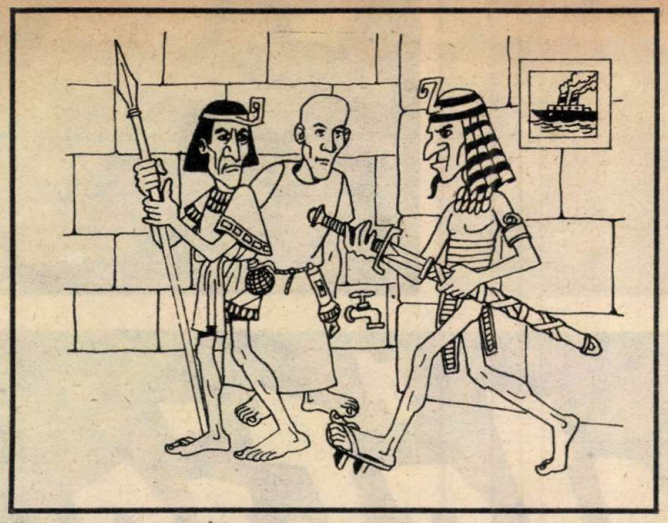

HIBA VAN A KRÉTA KÖRÜL. E régi, római kori rajzba néhány olyan tárgy is belekerült, amelyeket abban az időben még nem ismert az emberiség. Melyek azok?

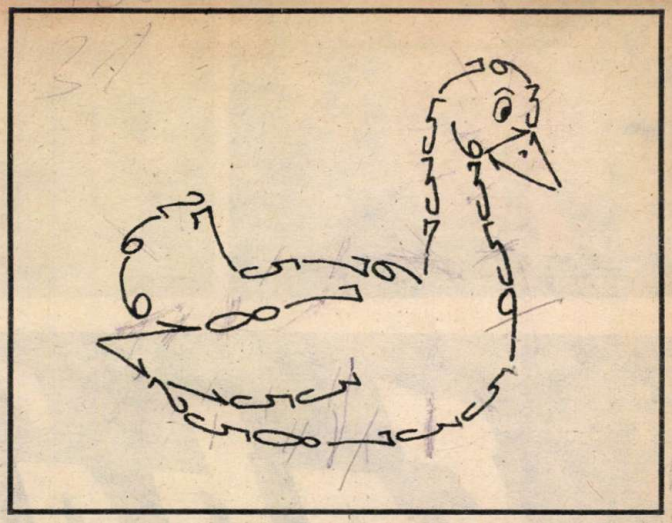

HÁNY FORINT AZ ÁRA ennek a libának? Reméljük, hogy könnyen ki tudod számítani.

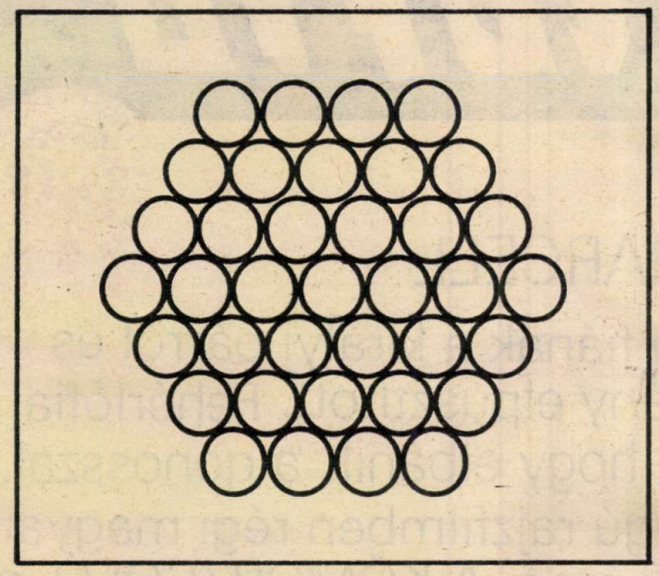

NYOLCASOK. Vajon hány nyolcas számjegyet tudsz „rajzolni" a sok-sok kis karika segítségével?

PONTTÓL-PONTIG: Ha az 1-estől a 64-esig összeköt**öd a pontokat... vajon mit látsz magad előtt?**

NYERTESEK

A 21. szám rejtvényeinek megfejtéséért jutalmat kapnak: Skriba Judit, Budapest III., Balogh Zsófia, Balatonalmádi, Bangó Beáta, Martfű, Bartus Viktória, Miskolc, Bóka Andrea, Székesfehérvár, Bujdosó Erika, Tatabánya-Dózsa-kert, Csajági László, Úrkút, Gulyás Mónika, Abasár, Győri Sándor, Bihartorda, Hajnal Edina, Tatabánya, Halmai Rita, Pilisvörösvár, Herceg Tímea, Hódmezővásárhely, Horváth Márta, Fertőd, Kiszely Béla, Kondoros, Kordás Piroska, Kiskunmajsa, László Andrea, Szombathely, Lendvai Balázs, Gutorfölde, Libor Csaba, Rákóczifalva, Madarasi Csilla, Hajdúböszörmény, Mánomics Ferenc, Győr, Nagy Piroska, Kübekháza, Peller Hedvig, Pilisvörösvár, Sági Andrea és Gáncs Rita, Bogyiszló, Saska Szilvia, Kunmadaras, Somi Mária, Püspökladány, Szinyéri Judit, Encs, Sztanyik Szilvia, Kalocsa, Szudár Mónika, Szerencs, Varga Tünde, Závod.

FURA NEVEK. A három válasz közül melyik a helyes: Milyen állat?
ALPAKA: a) dél-amerikai juh, b) lámafej, c) értékes szőrű rágcsáló.
LEMMING: a) hering, b) vidraféle, c) rágcsáló.
SZERVÁL: a) macskaféle ragadozó, b) kutyafajta, c) fehér bálna.
OKAPI: a) zsiráfféle, b) afrikai disznó, c) apró majom.
LEMUR: a) kígyó, b) krokodilus, c) félmajom.

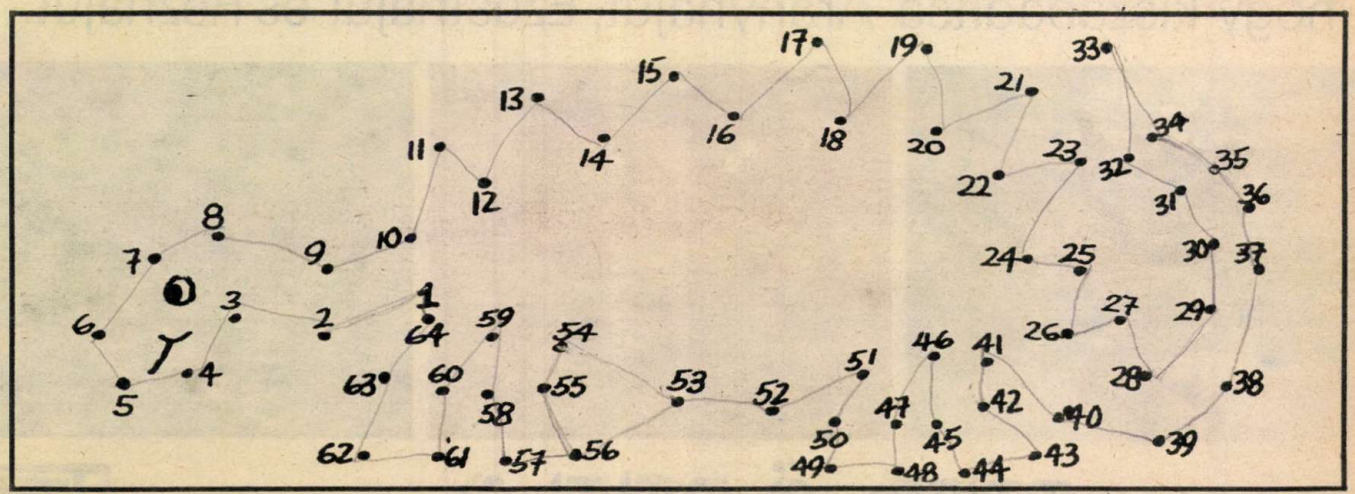

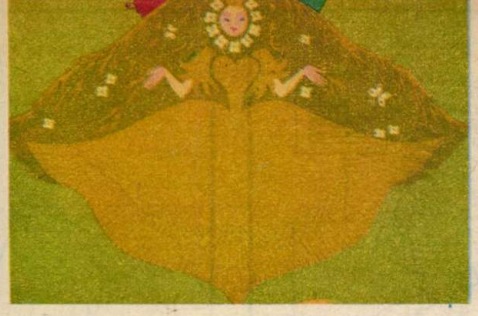

Fehérlófia

BUDAPESTI MŰVÉSZETI HETEK

Színes magyar rajzfilm.
Rendezte: JANKOVICS MARCELL

A fehér kanca mesét mond fiának a királyi párról és fiairól, akiket az alvilági sárkány elpusztított. Fehérlófia szent esküvéssel megfogadja, hogy elbánik a gonosszal... A csodálatos szín– és képvilágú rajzfilmben régi magyar népmesefigurák elevenednek meg. A KŐMORZSOLÓ, a VASGYÚRÓ és a nagyszakállú HÉTSZŰNYŰ KAPONYÁNYI MONYÓK.

Fehérlófia az ő segítségükkel száll le az alsó világba, hogy kiszabadítsa Aranyhajút, Ezüsthajút és Rézhajút.

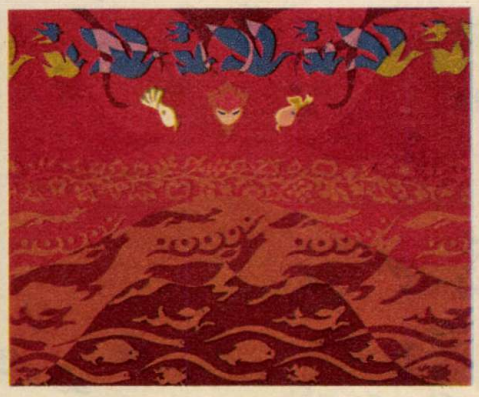
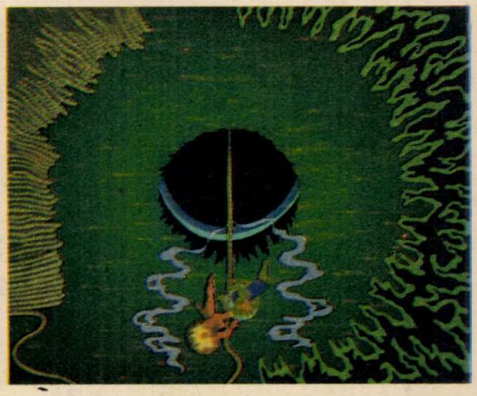

Bemutatja: az URÁNIA mozi.

FŐMO

A MAGYAR ÚTTÖRŐK SZÖVETSÉGÉNEK KÖZPONTI LAPJA

Főszerkesztő:
SOMOS ÁGNES

Főszerkesztő-helyettes:
FÜLEKI JÁNOS

Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó:
DR. PETRUS GYÖRGY
igazgató

Szerkesztőség: Budapest, Jászai Mari tér 5. 1397

Telefon: 321-987
321-988
321-989

Postafiók:
Bp. 62. Pf. 508. 1397

Kiadóhivatal:
Budapest, Révay u. 16. 1965
Telefon: 116-660

A beküldött kéziratokat és rajzokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest, József nádor tér 1. 1900) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámra.

Előfizetési díj:
Egész évre 139,50 Ft
I. félévre 77,50 Ft
II. félévre 62 Ft

81.2606 Athenaeum Nyomda
Kozma utcai üzeme, Budapest
Rotációs mélynyomás

Felelős vezető:
Soproni Béla
vezérigazgató

HU ISSN 0030-9583

INDEX: 25 695

Olvasószerkesztő:
SZIGETI PIROSKA

Művészeti szerkesztő:
CZIFFERSZKY BÉLA
FORRAI JÁNOS

Matematikai megoldások

Matematikai fejtörő versenyt indítottunk az elmúlt tanév második felében. A feladatmegoldások ismertetésére már nem került sor a tanév végén. Pótlólag most közlünk néhány szép megoldást (ha minden feladatról nem is lehet most szó).

I. FOKOZAT. Az I. FELADAT egy megoldását majdnem minden beküldő megtalálta, például úgy, hogy a 22-től 18-asával növekvő sorozat számait vizsgálták. Néhányan azt is felismerték, hogy az írott feltételeknek sok szám tesz eleget.

Kövesdi Viktor és Tatai Zoltán (Budapest. VI. ker.) 6. osztályosok írták a következő megoldást: Azoknak a gyerekeknek a száma, akik résztvettek a tornaünnepélyen a 18 valahányszorosánál 4-gyel több; az 5 valahányszorosánál 3-mal több (tehát csak 3-ra vagy 8-ra végződhet); 4-gyel osztható és 3 valahányszorosánál 1-gyel több. Vegyük sorra a 18 többszöröseinél 4-gyel nagyobb számokat: 22, 40, 58, 76, 94, 112, 130, 148, ... — közülük csak a 148 jó mindegyik feltétel szerint. „Ha folytatnám még a felsorolást, kapnám még a 328-at, 508-at, ...; 180-nal növekvő sorozatot, aminek az első tagja 148."

Ezek a pályázók észrevették — ha nem is indokolták —, hogy a 180-ak hozzáadása nem változtatja meg a számoknak 3-mal, 4-gyel, 5-tel és 18-cal való osztási maradékait. (Mit gondoltok miért?)

A HARMADIK FELADAT gépjátékában nem volt téves az utolsó számhármas, mint néhányan gondoltátok. Az $(a-2)\cdot(b+2)=c$ szabályt midegyik adathármas igazzá teszi. Többen megtalálták ezt, vagy egy más alakú nyitott mondatot: többek között Pigniczki Péter és Szél Zsolt (Kistelek), Tóth Szilvia (Szigetcsép), Szabó Gábor (Zalaudvarnok), Galgand Szilvia (Budapest, XXII.).

A 13. SZÁM: a HARMADIK FELADAT megoldása során érdekes szabályosságot fedezett fel Benczúr Béla (Kecskemét) a színes rudak szőnyegezésével kapcsolatban. Figyeljétek meg a beküldött rajzot — kísérő szöveg nélkül:

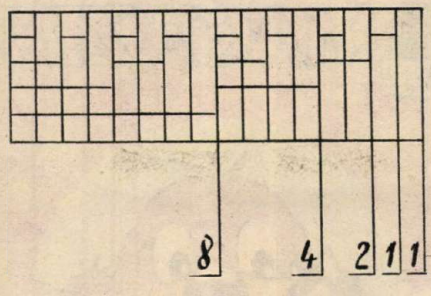

A 15. szám legsikeresebb feladatmegoldói közül dicséret illeti Pigniczki Péter (Kistelek), Szentesi Anita (Berettyóújfalu) és Csabai Zsolt (Berettyóújfalu) munkáját.

II. FOKOZAT. A 12. szám 1. feladatában szereplő, csokoládémázzal bevont téglatest alakú torta a következő felszeletelés segítségével osztható szét „igazságosan" öt gyerek között:

Ménesi Tóth Erika (Kecskemét) és Kármán János (Zalakomár) szerint:

A	A	E	B	B
A	A	B	B	B
E	A	E	C	E
D	D	D	C	C
D	D	E	C	C

Szilágyi Tibor (Kolozsvár) és Békési Beáta (Nagykanizsa) szerint:

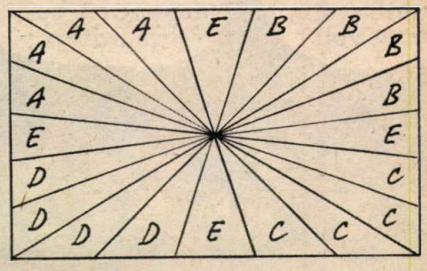

A szétosztást a tortaszeletekre írt A, B, C, D, E betűk jelölik.

13. szám 1. feladat — Birkás György (Siófok) megoldása: a) a Heuréka őrs az út $\frac{1}{4}$ részénél találkozik először a háromszor nagyobb sebességgel velük szembe kerékpározó Bélával. b) A második találkozásig az AB távolság $\frac{1}{4}+\frac{1}{4}+\frac{1}{2}\cdot\frac{1}{4}=\frac{5}{8}$ részét; c) a harmadik találkozásig a $\frac{5}{8}+\frac{1}{8}+\frac{1}{4}\cdot\frac{1}{4}=\frac{13}{16}$ részét; d) a negyedik találkozásig a $\frac{13}{16}+\frac{1}{16}+\frac{1}{8}\cdot\frac{1}{4}=\frac{29}{32}$ részét teszik meg az őrs tagjai.

Ha a találkozások száma n, akkor a Heuréka őrs által megtett út az AB távolságának annyiad része, amennyi a $\frac{2^{n+1}-3}{2^{n+1}}$ kifejezés értéke. Akármilyen nagy szám is az n, ennek a kifejezésnek az értéke sohasem lesz 1, ezért a találkozások száma „elméletileg" végtelen.

15. szám 1. feladat szintén Birkás György gondolatai alapján: Mivel a papírlap tépegetésekor egy lapból indulunk ki és ötfelé tépéskor 4-gyel, 8 felé tépéskor 7-tel nő a papírszeletek száma, ezért ezek a természetes számok felírhatók 1+4a+7b alakban, ahol a és b természetes számok. Ha a-nak, b-nek értéket adunk, a következő számokat kapjuk: 1, 5, 8, 9, 12, 13, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, ... Mivel 19, 20, 21, 22 négy egymásután következő természetes szám, ezért ettől kezdve már valamennyi papírnak az ötfelé tépése is elegendő ahhoz, hogy minden 19-től nagyobb természetes szám jelenthesse a papírszeletek számát.

PIF ÉS A BRAVÚROS NYOMOZÁS 7.

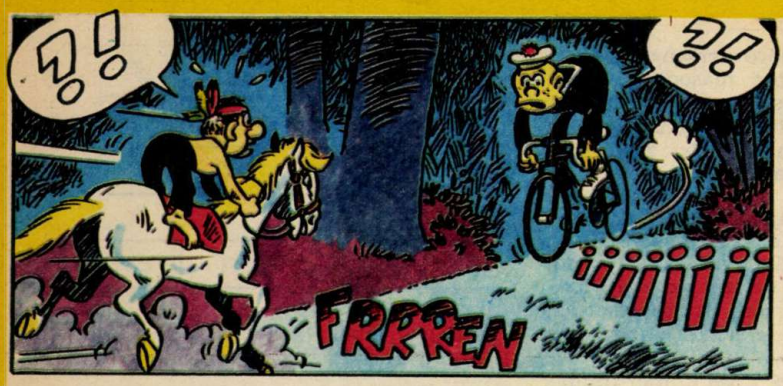

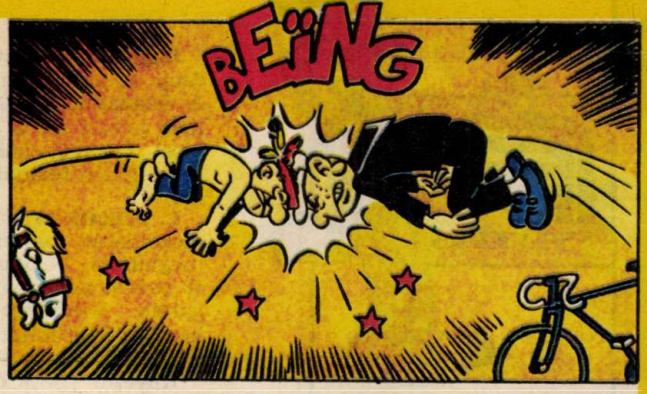

COPYRIGHT BY EDITION VAILLANT

ÚJRA ITT A PAJTÁS–PIF MAGAZIN
ARTUR MAGYARORSZÁGON
FERENCVÁROSI WEST SIDE STORY
ÍGY KÉSZÜL A HANGLEMEZ
A HÁROM TESTŐR PAPUCSBAN
DR. JUSTICE (képregény)
A posteren:
KONCZ ZSUZSA
GEMINI EGYÜTTES
CLIFF RICHARD
Vásárold meg a PAJTÁS–PIF MAGAZINT!
Ára: 20,– Ft

JÓZSI BÁCSI, A »TIGRIS«

CIKKÜNK A 2–3. OLDALON

FOTÓ: WAGNER MARGIT

81/28

XXXVI. ÉVF. • 1981. OKTÓBER 29. • ÁRA: 4 Ft

PAJTÁS

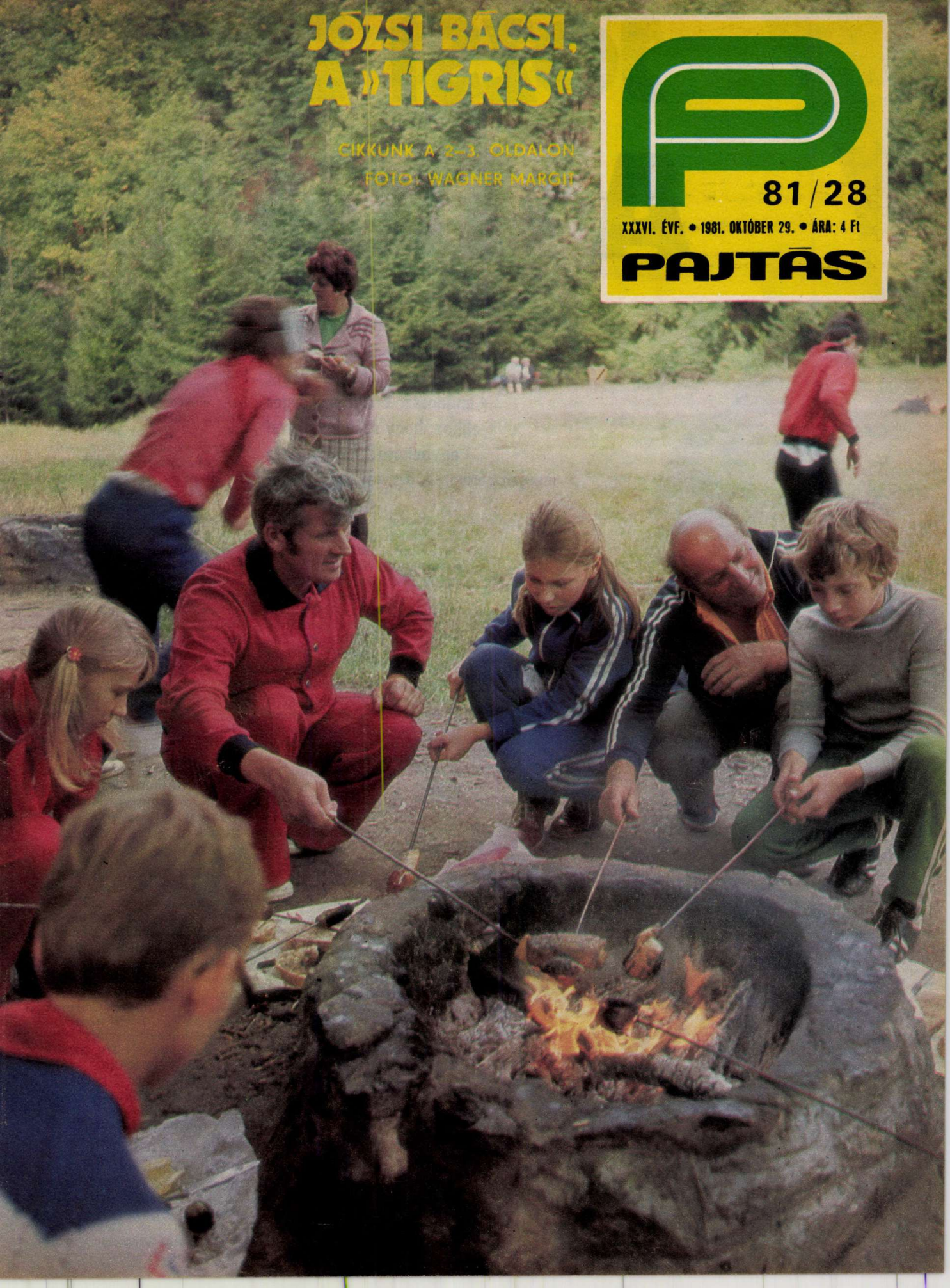

JÓZSI BÁCSI, A »TIGRIS«

Végy egy kis jó időt, néhány lelkes szülőt és pedagógust, hozzá találékony gyerekeket, no és persze egy szabad hétvégét — mindössze ennyi szükséges ahhoz, hogy számháborúval egybekötött kirándulásra menjen bármelyik őrs, raj vagy csapat

Villogtak a tekintetek, dübörögtek a hangok. Mesterlövészek küldték megsemmisítő üvöltéssorozataikat a fák közé. Géppuskaropogásként pattogtak a számok: 5715, 1628, 2319. „Faimádás van, égimádás nincs! Az a földimádó bácsi fogoly. Tessék előjönni a bozótból!"

Megtorpant a szülők támadása. Felülkerekedtek a gyerekek, csatárláncban törtek előre. A tábortűz felé. Ahol a számháborútól távol maradottak hegyezték a nyársakat, tördelték a gallyakat, szeletelték a szalonnát. Itt kötött örök békét a két tábor; az okmányokat csöpögő zsírral pecsételték le...

*

A mezőkövesdi általános iskola hetedik „z"-sei a hagyományokhoz híven rendezték meg idén ősszel is számháborúval egybekötött kirándulásukat. A „tett" színhelye ezúttal a szilvásváradi természetvédelmi terület volt. Magukkal vitték határtalan jókedvüket, és vendégként Magda Tibor rajztanárt, valamint feleségét, Alíz nénit, aki alsós korukban a napköziben foglalkozott velük.

A Mezőkövesd—Szilvásvárad útvonalon kocsikonvoj szállította a gyerekeket. A volán mögött szülők ültek; immár az is hagyomány, hogy mindig van annyi vállalkozó, amennyi egy-egy ilyen akcióhoz szükséges. Ezúttal tíz gépjármű kanyargott egymás mögött, megpakolva a „Barátság raj tagjaival. Egyetlen lány vagy fiú sem hiányzott a huszonnyolcból — ennyien járnak a hetedik „z"-be.

Ötödikesek voltak, amikor először mentek kirándulni szülőkkel — mesélték. — Azóta megjárták Egert, Miskolcot, sőt, voltak közösen színházban, moziban is. A fő „menetrend": ősszel számcsata, télen szánkótúra, tavasszal kerékpár-kirándulás.

A kérdésre, hogy nem zavarja-e őket a szülők jelenléte, egyértelműen azt felelték a gyerekek, hogy „nem". „Már miért zavarnának? — kérdezett vissza egyikük. — Minél többen vagyunk, annál jobban lehet számháborúzni, akadályversenyt játszani. Arról nem beszélve, hogy például Nagy Józsi bácsi úgy véd, mint egy tigris. Neki igazán dicsőség gólt rúgni..."

Mert — hogy el ne felejtsük —, a programban labdarúgó-mérkőzés is szerepelt. Természetesen vegyes, felnőtt—gyerek csapatokkal.

*

Kettőn áll a vásár — mondják. S ez jelen esetben is igaz. A szülők—gyerekek közös akcióihoz vállalkozó kedvű, játszani tudó és szerető anyukák, apukák, valamint a felnőtteket okos szóval „csalogató" pedagógusok kellenek. Mint amilyen Csirmaz Józsefné — Bori néni —, a hetedikesek osztályfőnöke, és Farmosi Imre, az úttörőcsapat vezetője.

Tudjuk, sok, hozzájuk hasonló pedagógus és nemkülönben lelkes szülő van az országban. Szívesen írunk az ő „akcióikról" is, ha értesítenek bennünket.

Különben a szilvásváradi számcsata döntetlenül végződött. Igazából — mindenki nyert.

Dési Péter
Fotó: Wagner Margit

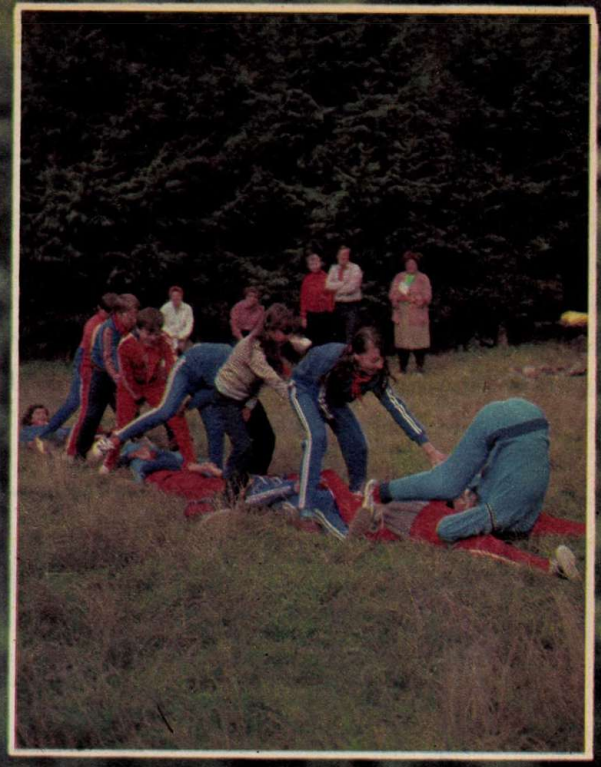

FOTO: WAGNER MARGIT

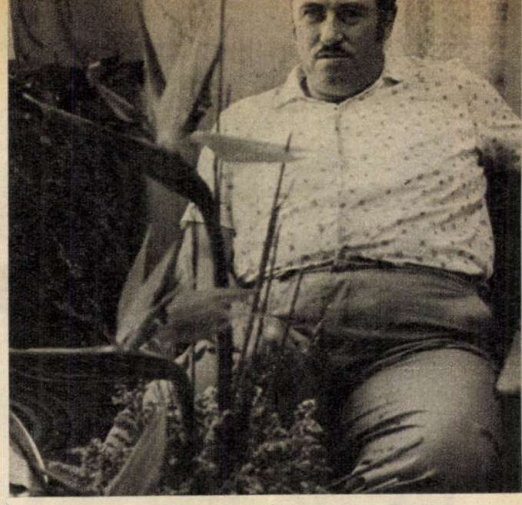

Februárban indítottuk útjára Pajtás-csokor akciónkat. Az elismerés virágait a ti javaslataitok alapján juttattuk el az orvosprofesszorhoz, fűtőbrigádhoz, írónőhöz, rendőr alezredeshez. A Magyar Ifjúság hasábjain a KISZ-esek is olvashattak kezdeményezésünkről. „Csokrot viszek . . .” — írtuk, s azt kérdeztük, ők kinek juttatnák el virágainkat. Az egyik javaslat Pécsszabolcsról, ifjúvezetőtől érkezett . . .

Hétköznap délelőtt a kertes házak csendje inkább falura emlékeztet, mintsem Dél-Magyarország legszebb városára, Pécsre. A bányatelepi iskolában is szokatlanul nagy a csend. Mintha egy lélek sem tartózkodna az épületben. A tantermek üresek. Bekopogunk az irodába. Magas, erős ember nyit ajtót.

„MIÉRT PONT NEKEM?”

— Jó szerencsét! — köszön Istvánder József igazgató, majd így folytatja. A gyerekek kint vannak az erdőben makkot szedni. Ebből lesz később az úttörőcsapatnak egy kis pénze a táborozáshoz.

— Most nemcsak a gyerekekhez jöttünk — mondom.

Az igazgató meglepődik. Ha nem a gyerekek miatt, akkor miért? Észreveszi az előtérben „várakozó” csokrot.

— De hát miért pont nekem . . .?

Nos, a szenvedélyes hangú levél — melyben az 1421-es számú Török István Úttörőcsapat tetteiről, életéről és az iskola igazgatójáról írtak az ifik — a mi kíváncsiságunkat is felkeltette.

— Huszonöt éve lettem ebben az iskolában csapatvezető — mondja Istvánder József. — Ma is szívesen emlékszem vissza az egész napos mecseki túrákra, kirándulásokra, hadijátékokra. Első balatoni táborozásunkon, Fonyódligeten, a gyerekek és én is életünkben először láttuk meg a tavat. A hajóút, a tihanyi túra, az éjszakai akadályverseny után kötöttem végleges barátságot az úttörőkkel. Azután felépült a csapatotthonunk, megalakult az úttörőzenekarunk . . . ha mindent fel akarnék sorolni, egész könyvre lenne szükség.

HÁROMSZÁZAN ÜNNEPLŐBEN

Beszélgetésünk közben megérkezik Ruppert Edit csapatvezető.

— Igazgatónk vezetésével üvegházat és sportpályát építettünk, részt

A legkisebbeknek mindig van mit mondani az igazgató bácsi számára

Az üvegházból minden osztálynak jut bőven a szép növényekből

A CSOKOR MELLÉ

JÓ SZERENCSÉT!

vállaltunk a kerületi úttörőtábor létrehozásában. Négyszázezer forint értékben, harminckilencezer társadalmi munkaórát dolgoztak a gyerekek és a pedagógusok. 1961-ben megkaptuk a KISZ KB Vörös Selyemzászlóját. Velünk ünnepelt az egész telep.

Szó ami szó, hallottam már egy-két úttörő-csapatvezetőt „dicsekedni", de a pécsszabolcsiak felsorolásától kezdek álmélkodni. Mi jöhetett még ezek után?

— Mindig többet és többet akartunk tenni az iskoláért — mondja ismét Istvánder József. — 1967-ben tornatermet avattunk. Az ünnepségre csak az kapott meghívást, aki hatvan óránál több társadalmi munkát végzett. Háromszáz ünneplőbe öltözött gyerek és felnőtt szorongott az átadáson. Aztán az új játékparkot, a központi fűtésű üvegház új részét és a fizikai—kémiai előadót adhattuk át szép sorban a gyerekeknek. 1971-ben másodszor is elnyertük a vörös vándorzászlót.

KÉTMILLIÓ FORINT

Minderről a mai felső tagozatosok tanáraik, ifjúvezetőik elbeszéléseiből tudhatnak, mint arról is, hogy az elavult iskolaépületet szocialista brigádok, ifik segítségével hét nap alatt bontották le. Hetvenötezer tégla állt az udvaron megtisztítva, összerakva és ezzel a munkával kétszázezer forintot takarítottak meg. Aztán nekiláttak építeni az új iskolát. A társadalmi munkák összege kétmillió forint volt.

Hallgatva a fantasztikusnak tűnő eredményeket, az emberben felmerül a gondolat: ha ezek a gyerekek ennyit dolgoztak, akkor másra hogyan jutott idejük? A csapatnaplóba bejegyzett adatok erre is válaszolnak. A pécsszabolcsiak minden jelentősebb kulturális és sporteseményen ott voltak; például Kiss Éva 1970-ben „Az év úttörő-sportolója" lett.

A bányatelepi iskolában ma sincs megállás. Most éppen átalakítják a csapatotthont. Ebben is az ifik segítenek. A csőhajlító, maltert keverő fiatalemberek észre sem veszik a nézelődőt, úgy el vannak foglalva munkájukkal. A csupasz falak láttán egyelőre nehéz elképzelni a hangulatos csapatotthont, de ismerve a pécsszabolcsiak dolgos múltját és Istvánder József lelkesedését — a végeredményről egy pillanatra sem kételkedem.

— De hát miért pont nekem . . . ? — kérdezte az igazgató. — Itt minden a gyerekek, az ifjúvezetők munkáját dicséri . . .

Igaz, nélkülük nem épülhetett volna meg a tábor, az üvegház, az iskola . . . Csakhogy Istvánder József nélkül sem valósulhattak volna meg a bányatelepi gyerekek álmai. Ő fogta össze, irányította a fiatalokat, az úttörőcsapat tervei elé gátat soha nem emelt, sőt ötleteket adott és ha kellett, segítette az „építőket".

Tudjuk, nem mehetünk el mindenkihez, aki még feltétlenül megérdemelte volna a köszönet virágait. De talán ebben az ügyben nem is annyira a virág a fontos, hanem az, hogy odafigyeltetek munkájukra, észrevettétek mindazt, amit értetek tettek. A három szál strelícia tőlünk utoljára indult útjára. Hangsúlyozzuk, csak tőlünk, mert bár idővel a virágok elhervadtak, az „üzenet", amelyet tőletek vittek, mindig újabb lendületet jelentett a kitüntetettek munkájában, s hogy a virággal „írott" köszönet kiket illet még . . . Oly sok mindent elmond egy szál virág, rajtatok múlik, hová jut el ezután.

Koncz Dezső
Fotó: Karasz Lajos

Fotó: Karasz Lajos

Nincs megállás . . .
A csapatotthon minden egyes téglája társadalmi munkával kerül a helyére

Mazsola szimata nem csal, megtalálja mindenütt a gazdáját

Mazsola egészen odavan a szőlőért. Ha valaki kedveskedni akar, adjon neki egy fürtöt

Az edzői utasítások még a négylábú csatárnak is jól jönnek néha

El sem tudtam képzelni, hogyan lehet egy vaddisznó szelíd?! Pedig van ilyen, sőt! Mazsola még csatárnak is kitűnő...

FOTÓ: WAGNER MARGIT

Mazsola is szereti a simogatást, különösen ha a tarkóját vakargatják

Kirobbanó formában van Mazsola, nehéz tőle elvenni a labdát

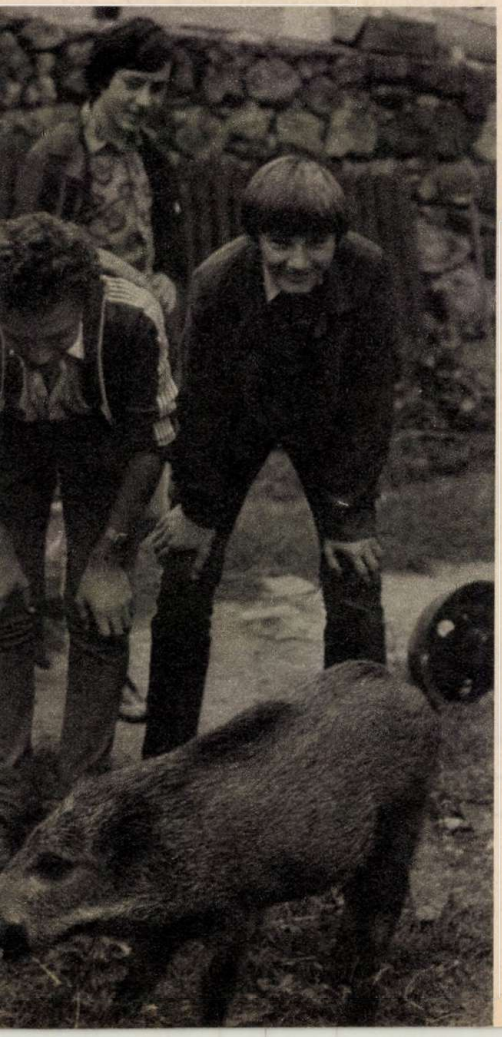

A négylábú csatár

Méltóságteljesen sétálgat az udvarban. „Szolgálatban" van, most ő a ház őre. Miska és Káresz a sufni tövében heverésznek, őket váltotta le a reggeli órákban. Alig van dolga; a szomszédék csirkéje sem tévedt át, úgyhogy Mazsola békésen járja a hosszakat a kapu és az udvar hátsó vége között. Néha meg-megáll, közömbösen röffent egyet, vagy mélázva tekintget az Erdőhorvátit körülölelő hegyek felé. Talán eszébe jutnak azok az idők, amikor még csíkos hátú vadmalac korában, anyja után ügetve rótta az erdei csapásokat. De már nem kívánkozik vissza. Talán érzi, hogy egyedül nem tudna megélni ott fönt, képtelen lenne megszerezni minden táplálékát. Megszokta az emberek közelségét, s jó barátságban, megértésben él itt a két kutyával, Miskával és Káresszal is.

Jön a gazda

Csikorogva nyílik a kapu, megérkezik Friedrich Miklós, az erdőhorváti általános iskola igazgatója. Mazsola, Miska és Káresz szinte egyszerre kapják föl fejüket, s egymással versenyezve futnak üdvözlésére. A két kutyát lepipálva Mazsola érkezik elsőnek, két lábra áll, ormányát Friedrich Miklós kezéhez dörgöli. Ez Mazsolánál a szeretet jele.

Friedrich Miklós szabad idejében vadászik. A környező erdőkben, hegyekben mindig talál egy-egy beteg, vagy a többiektől elmaradt állatot. Így lelt rá Mazsolára is.

— Nagyon beteg volt, egy sereg kullancs élősködött a bőrében, erőtlenül feküdt az egyik bokor aljában. — magyarázza Friedrich Miklós, közben a lábához dörgölődző Mazsola tarkóját vakargatja. — Megesett rajta a szívem. Ha ott hagyom, hamarosan elpusztult volna. Hazahoztam, és kezelgetni kezdtem. Sokszor olyan nevetséges volt a sebeire kent kenőcsöktől és poroktól, akár egy bohóc.

Felépülése után Mazsola elég bizalmatlan volt, kereste a csordát, hiányzott neki az erdő. Néhány hét alatt azonban megszokta az emberek közelségét. No persze a zabbal, körtével, almával teli tál is sokat jelentett; Mazsolának nem kellett harcolnia a táplálékért. Egy esetben Friedrich Miklós kísérletet tett, hátha visszamegy Mazsola az erdőbe. Kivitte őt a kertek alatti rétre, s elengedte.

A fiatal vadkan bizonytalanul tekintgetett körbe, majd némi habozás után megindult az erdő felé. Talán fölébredtek benne az ősi ösztönök, hallhatta magában a vezérkan röfögését, érezhette az erdei avar s az őzgidák nyomainak illatát. A magasban ekkor egy héja vijjogni kezdett, s méltóságteljesen körözött Mazsola felett. A fiatal vadkan megrettent, gyorsan hátat fordított az erdőnek, s meg sem állt hazáig.

Miska és Káresz már türelmetlenül várta őt. Az udvaron pattogott a labda, s megjött a félelmetesen cselező Mazsola, aki ormányával úgy kergeti a pöttyöst, ahogy egyetlen kutya sem tudja.

Családtag lenne...

Bődi Andrea és Basinszky Judit nyolcadikosok, gyakori vendégek az igazgató bácsinál. Mazsola nem nagyon szereti az idegeneket, de Andreával és Judittal hamar összebarátkozott.

— Vannak nekem is állataim — mondja Andrea —, de már alig várom, hogy én is ráakadjak egy kis vaddisznóra. Gondoznám, felnevelném, és tudom, hogy sohasem válnék meg tőle. Igazi családtag lenne nálunk, akárcsak Miklós bácsiéknál.

S. F.

?!

– Bocs, hogy közbeszó... – szerencsére tovább nem jutottam. Már napok óta figyelem reggelente a házunkkal szemben levő parkban ücsörgő négy fiút. Többször elhatároztam, hogy kifaggatom őket, ugyan mire várnak, miért nem indulnak egyenesen az iskolába. Még az is megfordult a fejemben, hogy egy kis csellengésre, csavargásra készülnek mindennap. Eddig azonban soha nem volt szerencsém, mire a padokhoz értem, a fiúk már elpárologtak. No, most mindenképpen elcsípem őket, fogadkoztam. Nyomban neki is lódultam.

Négy kislány szinte velem egyidőben ért a srácokhoz. A fiúk segítőkészen elvették a táskájukat, sportszatyrukat és így „felmálházva" induláshoz készülődtek. Ezt már mégsem állhattam meg:

– Mindig megvárjátok a lányokat? – kérdeztem.

– Igen. Aztán együtt megyünk a suliba. Miért, baj? – ezzel már faképnél is hagytak.

Még jó, hogy ezúttal nem szóltam közbe...

(bőcs)

SZÉPÜLŐ PARK

A békásmegyeri lakótelep mellett majdnem minden hét végén találkozhatunk szorgos társadalmi munkásokkal. Az Omszki-park pedig egyre szépül a munkálatok során. Október első hetében az MSZMP Budapesti Bizottsága és a KISZ Budapesti Bizottsága dolgozói csinosították a parkot és természetesen a papák mellett ott voltak a gyerekek is.

A HUNYADIAK KORA

Rendkívül érdekes könyv jelent meg a Szépirodalmi Könyvkiadó gondozásában. Négy történetíró műveiből készült ez a válogatás, mely a magyar történelem egyik legfontosabb és legdicsőbb korszakáról szól. A kötet a Hunyadi-család törökellenes harcairól, Mátyás király uralkodásáról, valamint a nép akkori életéről, szokásairól tájékoztatja az olvasót.

SAKK-MESE

Alice, az angol Lewis Carrol világhírű mesehősnője, miután átlépett a kandalló párkányáról Tükörországba, néhány sakkfigurát vett észre a kandalló hamujában.

„... Meglepetten felkiáltott: Ó! – és négykézlábra ereszkedett, hogy jobban láthassa őket. Mert a sakkfigurák párosával fel-alá sétálgattak!"

A mese valóra vált. Az egyik verőfényes őszi délutánon a Népstadionban életre keltek az évszázadok óta megunhatatlan sakkjáték figurái a Köbölkút úti iskola tanulói jóvoltából. Verőci Zsuzsa és Adorján András nemzetközi sakknagymester bekötött szemmel, „vakon" mérkőzött meg egymással, fejben gondolták végig a számukra láthatatlan lépések következményeit, s e nem mindennapi körülmények között játszottak végig egy döntetlen eredménnyel záruló, húsz lépésből álló sakkpartit.

A GAUJA MENTÉN

A természetvédelem jó példáját láthatják a látogatók a lettországi „Gauja" nemzeti parkban. A köztársaság legnagyobb természetvédelmi területén ismeretterjesztő, turisztikai és aktív pihenési zónát alakítottak ki. A helyi növény- és állatvilágot bemutató útvonal teljes hossza tíz kilométer. Az útvonalak az ősi Gauja folyó medrét övező erdőkön vezetnek keresztül, amely mentén festői sziklák, sziklaszirtek, barlangok és források gyönyörködtetik a kirándulókat. A vadvédelmi övezetekben hódot, rókát, vaddisznót, nyulat, jávor- és gímszarvast láthatnak az érdeklődők.

A nemzeti parkon kívül a köztársaságban négy természet- és vadvédelmi terület, valamint 150 védett terület van. (APN)

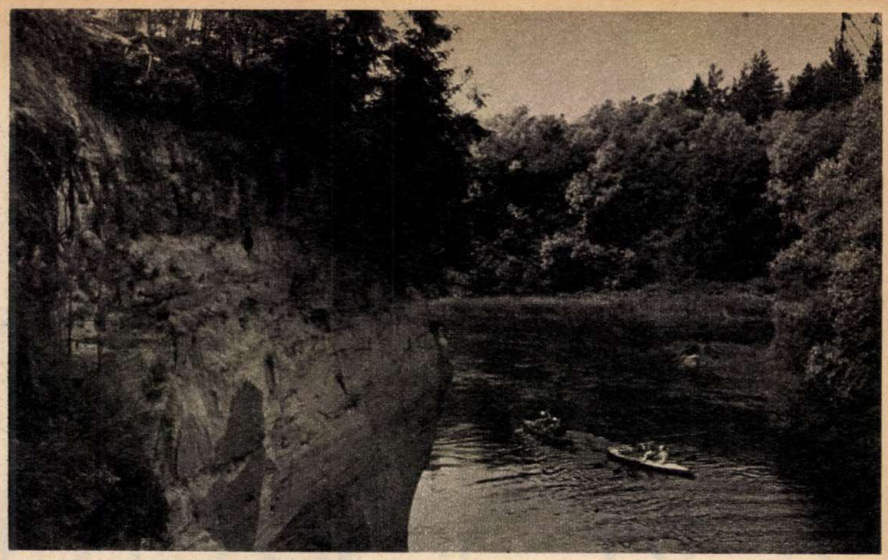

CVÍDER BENEDEK BALLADÁJA (IX.)

Valamelyik nap megszólalt az én bolond nagy szívem. Benedek — mondtam magamnak —, segítened kell magatehetetlen embertársaidon. Tehát felkerestem özvegy Gangesz Rezsőné született Bitumen Arankát, és megkérdeztem, mit tehetne az érdekében egy dolgos kéz. A tájékoztatás kedvéért még hozzátettem, hogy sütni, főzni nem tudok, takarítani dőreség ilyen lucskos őszi időben, fát és szenet nem hordhatok főorvosilag, a mosás igazán nem férfimunka, a kertet pedig tavasszal kell rendbe hozni, ezt a csecsemő is tudja. Özvegy Gangesz Rezsőné, született Bitumen Aranka sokáig hallgatott. Valószínűleg a könnyeivel küszködött ennyi jószándék láttán. De végül csak kitalált valamit. Ezek az öregek hihetetlenül leleményesek... Megkért, hogy szerezzek be neki bizonyos fogyasztási cikkeket a boltból.

...Egészen természetes, hogy az ember megpihen kissé, ha teli cekkert cipel. Történetesen a focipálya mellett pihentem meg kissé. Igazán nem tehetek arról, hogy ott éppen a Sakk Jenőék fociztak, és az egyik csapatból éppen hiányzott egy ürge. Hát persze hogy beszálltam. Az ember végül is ott segít, ahol tud.

...Már esteledett, amikor fáradtan betoppantam a kajával. Az özvegy lehordott, és a meccset is elvesztettük. Azóta csak nyersen kacagok, ha valakitől azt hallom, hogy jótett helyébe jót várj...!

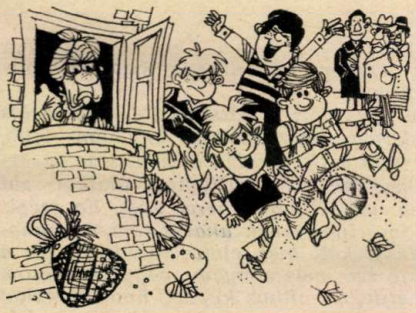

KUBÁBAN JÁRTAM...

A fehérgyarmati iskola úttörői eddig eléggé keveset tudtak Kubáról, mindössze annyit, amennyi a tankönyvekben áll róla. Erdélyi Gyula, a csapat volt kiváló úttörője viszont az elmúlt nyáron járt ebben a közép-amerikai országban, jutalomként, a zánkai táborban végzett munkájáért. A fehérgyarmati úttörők meghívták, meséljen nekik az örökké napsugaras, egzotikus országról.

HOLNAPUTÁN...

... akár egy ötössel többet dobhatsz agyagmalacodba, s akkor a tanév végén talán így lesz éppen elegendő a pénzed arra, amire nemrég kezdtél gyűjteni. Hogy miért pont holnapután? Mert akkor lesz a takarékossági világnap. Az időpontról — minden év októberének utolsó munkanapjáról — a világ takarékpénztárainak 1924-ben tartott első kongresszusán határoztak a résztvevők.

S.O.S A KÖDBEN

Vajon hány matróznemzedék tanulta már meg ezen a régi iskolahajón a navigálás, a kormányozás, a vitorlabontás fortélyait . . .?

Fönn az árbocon, több emelet magasan, nem is olyan egyszerű dolog a vitorla kibontása. Nagy szakértelem kell ehhez a művelethez, no és jó, ha az ember a lábára is odafigyel. Az az egy szál kötél, amin állnak odafönt a matrózok, nem a legbiztonságosabb valami

Dieter nagyon gorombán írt Rolfnak:

„. . . amit te játszadozol azzal a kis kamasz-masinával, az nem több, mint amit minden átlagos srác vasárnaponként elpuffogtat, amikor süt a nap. Gondolj arra, hogy ha mégis fotóriporternek akarsz menni, menynyit kell még előtte tanulnod. Ha a fivéri véleményem vagy tanácsom érdekel: ahhoz képest, hogy tizenhat éves vagy, egy kicsit túlságosan bújod a könyveket. Rár férne egy kis egészségesebb élet, valami természetes környezetben, erdőben, vagy tengeren — nem az örökös betonházak között . . .! Arról is panaszkodsz, hogy a fotózáshoz nincs elég témád. Hja, öcsi, az hazugság, hogy a téma az utcán hever! Nem igaz: azt meg kell keresni, sokat kell loholni utána, míg az ember egy jó témát elkap! És még akkor sem biztos, hogy ami neki tetszik, az egy lap főszerkesztőjének is kell. Tjüssz!" — köszönt el levelében, ami körülbelül a magyar „szia" német megfelelője.

Tengeribetegség a parton

Rolf leforrázva olvasta bátyja levelét: persze, neki könnyű, mert két év múlva kész mérnök. Elmélázott, aztán előkotorta a fotóit. Ekkor akadt kezébe egy barátja tavalyi képe, aki ócska iskolahajón töltötte a vakációt, és fotót is küldött, amelyen hasonló korú srácok vízrelöknek egy modern mentőhajót: a háttérben kisebb vitorlások és egy kapitány, nagyon

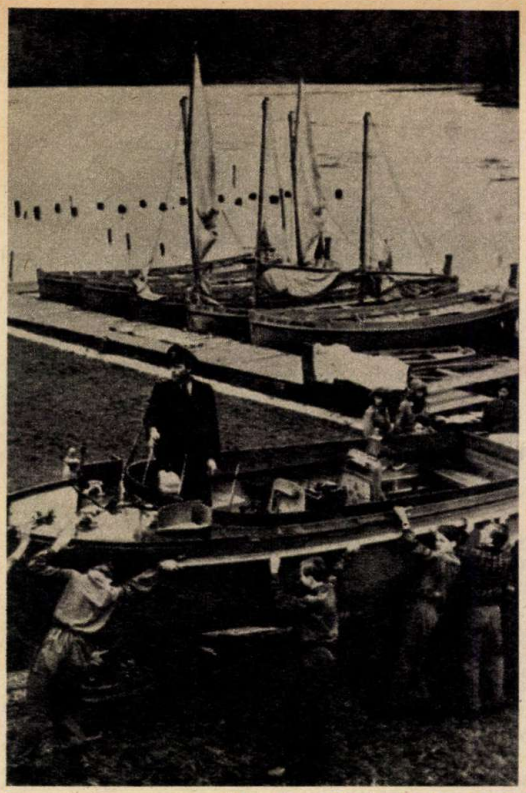

Természetellenes helyzetben láthatjuk itt a fiúkat, hiszen matróz létükre a parton állnak. No de csak pár pillanat s a hajó máris a vízen lesz

Iszonyú nehéz a horgony. Nem csoda, hiszen kikötéskor ennek kell a hatalmas hajót az öböl feneké hez rögzítenie. Így ellenáll a hullámverésnek

mutatós sapkával... Rolf hosszasan ábrándozott: milyen jó lenne, ha én is... Írt a nagybátyjának Rostockba, hogy ajánlja be őt valamiféle iskolahajóra. A válasz postafordultával megjött: éppen az utolsó helyre sikerült becsúsztatni. Rolf összekapkodta a holmiját és jelentkezett.

„...Én voltam a legnagyobb ló, amikor a tanácsodat megfogadtam! Nézd meg ezt a szörnyeteget itt a fotón: ahogy először megmutatták nekünk, majdnem tengeribeteg lettem már a parton... Ezen a tragacson fogunk mi megtanulni hajózni? Egy röhej. Mikor aztán a kapitány látta, hogy ez a Pommern nevű ócska teknő nem nyerte meg egészséges tetszésünket, azzal vigasztalt, hogy pár nap alatt átfestjük és majd az elindulás után végezzük el a kisebb-nagyobb javításokat, úgyis lesz rá elég potyaidőnk... Kár, hogy már addigra aláírtam a szerződőlevelet, különben visszautaztam volna Schönefeldbe!" — írta Dieternek.

A „víziboszorkány" megfiatalodott

De hát akkor már késő volt. Egynapi várakozás közben a parancsnok elkezdte a hajózás elméletével megismertetni őket. Rolf morgolódott, mondván, ő fotós akar lenni, azért is hozta el a gépét.

Újra írt Dieternek:

„Nem mondom, egész jópofa társaság verődött össze a hajónkon: van amelyik már a harmadik vakációját tölti itt, és van két srác, akik istenien harmonikáznak, olyan mindenféle matrózdalokat, mi meg velük bömbölünk.

A kosztot még csak meg tudnám szokni, elég ügyes mind a két szakácsunk (ők is tanulófiúk). A legszörnyűbb, hogy nem hagyják aludni az embert, reggel ötkor már az ébresztő van, és kezdődnek a gyakorlatok... Fel az árbócok csúcsára, lemászni az első fedélzetre, aztán ismét vissza. Ezt kell versenyezve gyakorolni. Hát nem marhaság? Én bizony nem erőltetem magam, mindig az utolsók között cammogok.

Még szerencse, hogy a klassz kis gépemet nem vette észre a parancsnok, mert biztos elszedte volna. Így tudtam felülről lefotózni, ahogy vagy tizenegy acélrudat dugnak a vasmacska csőrlődobjába és úgy vonják fel: meg azt is, amikor mint a majmok, egyszerre mászatnak fel bennünket a vitorlák keresztgerendájára...

Az egyik szobatársam mesélte, hogy van egy angol közmondás: ‚Egyik kéz a hajóért, a másik az életért!' Hát ez tényleg így van. De azért nem is olyan rossz dolog ez a hajózás, meg lehet szokni. A hajónk már kezd egészen emberi külsőt ölteni. Az üres órákban hol itt festjük az egyik oldalát, hol amott. Ettől aztán egyre tisztább, fehérebb és szebb lesz. Kezdem megszeretni ezt a ronda, vén ‚víziboszorkányt', amely a kezünk nyomán mintha megfiatalodna... Most már szabad témára is vadásznom, sőt megengedték, hogy odamenjek, ahol valami érdekeset látok..."

A barba feladatot ad

„Most aztán olyan kalandról küldök bizonyítékot, ami ritkaság! Éppen arrafelé haladtunk, ahol a Greifswalder Bodden ‚tölcsérén' át kimehetünk a szabad tengerre, amikor a rádiósunk S. O. S. jeleket fogott. Mindenki rohant fel a fedélzetre, hogy lásson valamit: irgalmatlan nagy volt a köd, de azért lassan közeledtünk ahhoz a kutterhez, ahonnan a vészjelek jöttek. Így hívják ezeket az antik halászhajókat, amelyek néhány tonna árut, vagy halat szállítanak a part közeli kikötőkbe. Hát ebből már sok nem látszott ki a vízből... A ‚barba' (a kapitány) azonnal mozgósította azt a két legidősebb fiút, akik már részesültek nehézbúvár-kiképzésben, mindjárt be is öltöztek.

A barba azt a feladatot adta, hogy két ponton hatalmas kábeleket kell áthúzni a kutter teste alatt, aztán magunkhoz erősíteni, nehogy tovább süllyedjen. Mikor pedig már eltömítettünk minden nyílást, akkor minden ember a szivattyúkhoz!!! Teljes erővel pumpáltunk, és jó volt látni, hogy az elnehezedett hajótest lassan-lassan fölemelkedik... Nagy hurrázás volt, amikor ismét működni kezdett a motorja.

Másnap tisztázódott, hogy mitől merült el a kutter. Mert trehány volt a kormányosa, a fenekén a palánkok között már eresztett és mégsem tömte el idejében kóccal, meg kátránnyal! Hogy lehet egy hajós ilyen meggondolatlan...?!

Egyébként nagyon érdekes dolgot javasolt a parancsnokunk (már kezdem megszokni a káromkodásait meg a szidásait). Elénk tett egy térképet és megkérdezett bennünket, hogy kinek volna kedve jövő ilyenkor részt venni egy úton Rostock—Conakry és vissza, érintjük a francia és angol kikötőket, aztán irány, irány Új-Guinea!

Nekem már csak azért is volna hozzá kedvem, mert ahogy elnézem a képeimet, neked volt igazad: sosem lesz belőlem jó fotóriporter... Éppen csak hogy exponálni tudok: de már a laboráláshoz hatökör vagyok, pedig azzal még egy rossz képet is fel lehet javítani: erre már rájöttem.

Aztán még valami. Az egyik kikötőben összefutottunk a másik nagy iskolahajóval, a Wilhelm Pieck-kel. Nem mondom, ragyogott minden rajta a fehérségtől, de látnád a miénket, hogy az mennyivel szebb lett! Minden része frissen festve, lakkozva, fényesítve: nem kellett szégyenkeznünk miatta. Egyébként a parancsnokunk azt mondta, hogy aki három éven át nyaranta szolgál az iskolahajókon, az képesítést kap az elméleti navigációs tantárgyakból is, és az érettségi után beállhat akár a haditengerészethez, akár a kereskedelmi flottához. Neked mi a véleményed erről...?

Bedő István

JÁRUNK-KELÜNK SOKAT LÁTUNK, S VAN AMI NEM TETSZIK...

KISKOCSI NINCS?

A színhely egy dunántúli kisváros, bár a történet akárhol játszódhatott volna. Az általános iskola úttörőcsapatának tagjai – dicséretes hagyományukhoz híven – elhatározták, hogy az egyik tanítási nap után néhány órát papírgyűjtéssel töltenek. Összejött vagy hatvan gyerek, az őrsvezetők pedig felosztották a „terepet".

Az emberek szívesen fogadták az úttörőket. Rövid idő elteltével megjelent az első kis csapat a kapualjban; a gyerekek kezében ott tornyosult az újságpapír. Igen ám, de ekkor derült ki: senki nem gondolt arra, hogy a hulladékot el is kell szállítani! Még a rajtitkároknak is kiment a fejéből – ami előzőleg soha nem fordult elő, hogy ilyenkor szükség van néhány kiskocsira, vagy legalább talicskára. Mert anélkül legfeljebb egy-egy ölnyi papírt vihetnek a gyerekek a MÉH-be, a tervezett egy mázsa helyett. S kezdődött a kapkodás. Végül valahonnan előkerült egy talicska, s öt fordulóval eljutott a „zsákmány" a MÉH-be. Csak éppen aznap másra már nem jutott idő...

D. P.

A FILLÉR IS PÉNZ

A Kőbánya-Kispest metróállomás pénztára előtt tizenkét év körüli fiú számolgatja a zsebéből előkotort tíz- és húszfilléreseket.

– Legyen szíves ezért forintosokat adni, hogy...

Az ablak túlsó oldalán ülő nő rideg hangja belefojtja a szót.

– Csak nagyobb pénzt váltunk kisebbre. Az apróiddal boldogíts másokat!

A fiú hirtelenjében azt sem tudja, mit tegyen. Aztán bosszús arccal felmarkolja az érméket és elindul a túloldalon levő üzlet felé. A trafikosnak ugyan nem érdeke, hogy a metró automatái forintosokkal teljenek meg, mégis teljesíti a fiú kérését, hiszen a fillér is pénz. Becsüli az aprót. A gyerekeket is. – Ő – Y

„FENEVADAK"

Nagyszerű dolog kutyát tartani, ezt tapasztalatból is mondhatom. Igaz, van velük gond bőven, mert naponta legalább háromszor le kell vinni őket sétálni. Viszont suli előtt s után kitűnő elfoglaltság.

Környékünkön, az óbudai lakótelepen, szinte minden fiúnak van már német juhászkutyája. El kell ismerni, a derék állatok nagyon fegyelmezettek. Vezényszóra fekszenek, ülnek, állnak és egy tapodtat sem tágítanak gazdáik mellől. A baj csupán az, hogy utasításra ugranak, támadnak is. Néhány fiú ezt jó játéknak véli. Kerékpáros társaik már rettegnek tőlük és félve a felborulástól, inkább messze elkerülik a kutyás társaságot. Lányok sem nagyon tudnak úgy elmenni mellettük, hogy ne ugatnák meg őket az ebek.

Szegény állatokat már mindenki fenevadnak nevezi. Pedig ők tehetnek a legkevésbé arról, hogy rájuk ragadt ez a jelző...

K. D.

RENDNEK KELL LENNI, DE...

– Halló! A hetedik osztályos S. Pistával szeretnék beszélni. Legyen szíves a telefonhoz hívni.

– Gyereket a telefonhoz? A készülék az igazgatói irodában van. Mi lenne, ha itt keresztül-kasul futkároznának a gyerekek? Honnan keresi?

– A Pajtás szerkesztőségétől. Pistáéknak nincs telefonjuk, és...

– A szerkesztőségtől? Az más. Akkor hívom.

Tulajdonképpen örülnöm kellene, hogy lapunknak ilyen tekintélye van. Mégis elszomorodom. Tudom én, hogy egy irodában rendnek kell lenni, viszont a gyereknek is lehet olyan halaszthatatlan ügye, amelyet sürgősen és csak az igazgatói irodában lehet elintézni. Nem az ördögöt akarom a falra festeni. Baleset érheti a hozzátartozóját, elveszhetett a lakáskulcsa... Sok minden történhet.

Az igazgatói iroda az iskola része, az iskola pedig a gyerekeké!

F. Gy.

JÁTÉKSZIGET

„Erre tessék! Itt kapható a legjobb..., a legszebb...! Most vegye meg, most vigye! Ne szalassza el a soha vissza nem térő alkalmat!"

Gyerekkorom vásári emlékei között még ma is elevenen élnek a kikiáltók szakadatlan vásárlásra buzdító mondatai. Színes mézeskalács füzérek, fakanalak mókás feliratai, mázas tányérok és természetesen a körhinta, mind hozzátartoztak a vásárok hangulatához. Ma már persze a nagy nemzetközi vásár csak színes forgatagával emlékeztet elődjére. A repülőtéri hangár nagyságú pavilonok között széles sugárutak, eligazító táblák százai mutatják az útvonalat.

A tizenöt éven aluliak számára a „D" pavilon volt a sztár. Természetesen ezzel nem azt akarjuk mondani, hogy felnőtt a lábát sem tehette be a „játékszigetre", csak hát akik igazán értékelni tudták a látottakat, azok a gyerekek voltak.

„Anyu azt vedd meg! Apu ezt is vedd meg nekem!" — hangzott jobbra-balra. Na igen, az lenne a legjobb, ha szobátokban összezsúfolhatnátok mindazt, ami itt a „kirakatokba" került. A vásárfia beszerzése azért nem olyan egyszerű dolog. Egyrészt, az újdonságok még nem mindig kaphatók az üzletekben, másrészt a pénztárcák sem kifogyhatatlanok... De nézzük meg közelebbről, hogy mik azok, amiket érdemes lesz karácsony előtt az üzletekben keresni. „Sétáljunk" hát együtt.

A Modul-család — melyet a tatabányai Mikrolin KTSZ ajánl — a Jáva-építő továbbfejlesztett változata, félgömb, gömb és tojás formákkal kiegészítve. Kiválóan alkalmas fantáziátok megmozgatására. S ha már a mozgásnál tartunk... Sporteszközökből, labdákból mintha itt, a kiállításon több lett volna, mint az üzletekben. Újdonság volt a Széldobójáték. A szivacsból készült céltáblára bogáncsszerű tapadókkal ellátott korongokkal lehet dobálni. A Csillag Fatömegcikk KTSZ szövőszékét a lányok figyelmébe ajánljuk. Az ügyesebbek terítőket vagy sálakat készíthetnek vele.

Fából készültek a PULI védjeggyel ellátott mókás játékok. A fakopács,

Mindig szívesen adunk hírt új játékok születéséről. Szerencsére egyre többen vannak az olyan emberek, akik feladatuknak érzik a játékpark bővítését. Utoljára a BNV kiállítás „játékszigetén" jelentkeztek bemutatójukkal

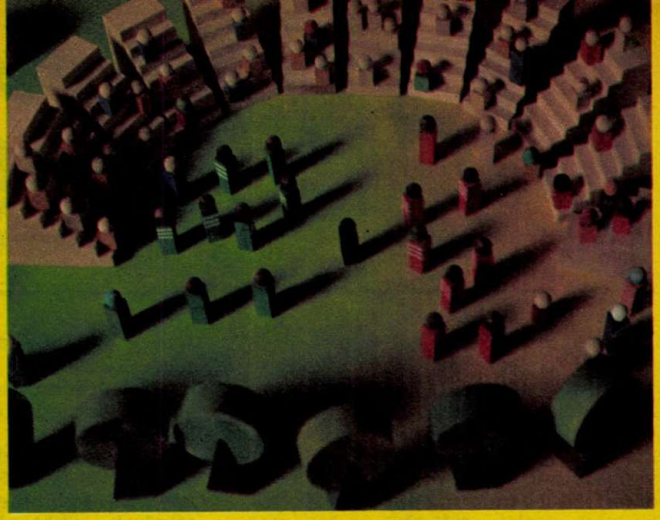

Versenypályák
száguldó csodája,
kicsinyítve, szelídítve
játékpolcok
legkedveltebb lakója

Golyó-golyó
jól figyelj!
Piros bábu,
mind ahány van,
„ütésedtől" essen el!

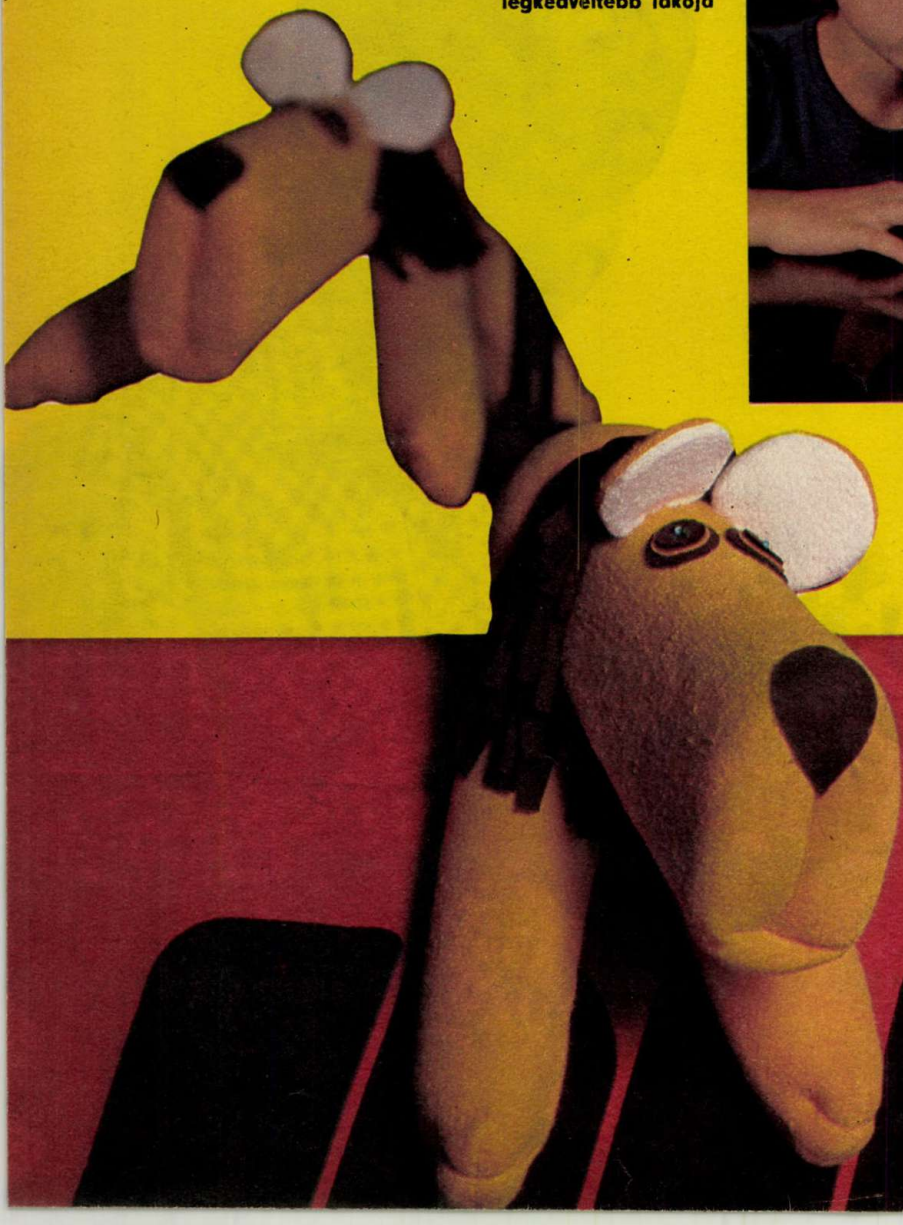

JÁTÉKSZIGET

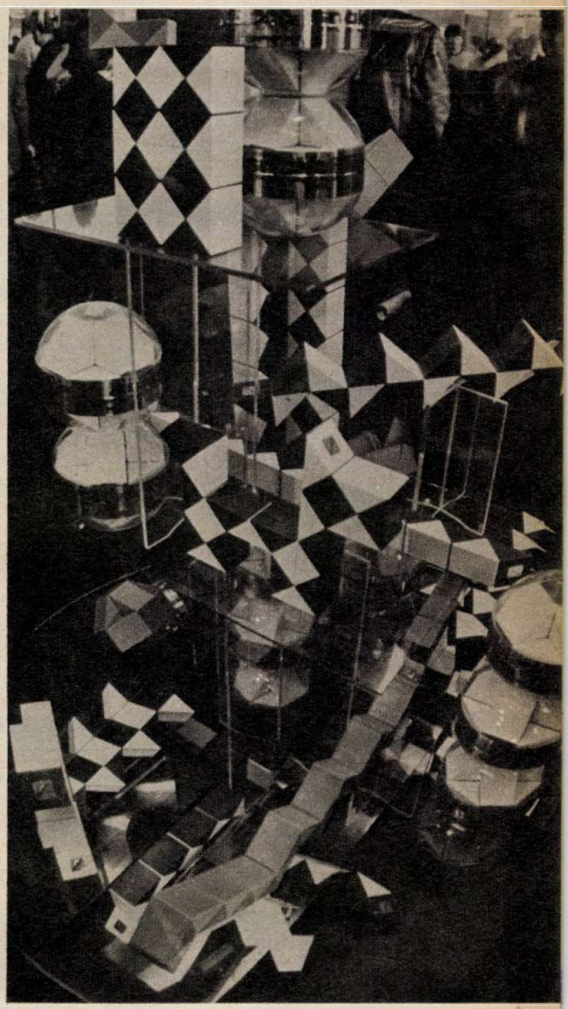

Tarka-barka forgatagban vásárfiát vegyetek! Kipróbáltad? Szétszedted már? Ha megtetszett, hát viheted!

gurifa, bolyongolyó és a motolla könnyen összerakható elemekből áll. A választékból nem hiányoztak a különböző logikai játékok sem. A bűvös kocka mellett ma már a bűvös gömböt is tekerhetjük, és végre eljutott hozzánk a messzi Távol-Keletről a go-játék. A legújabb találmányért, a Bábel toronyért a vásáron már hosszú sorok álltak.

A hazai játékok parádéja mellett rangos külföldi gyárak is felvonultatták termékeiket. A Lego pavilonjához az érdeklődők tömegétől alig lehetett odaférkőzni. A kereskedelem ígérete szerint novembertől csaknem kétszer annyit lehet majd kapni a boltokban, mint az elmúlt évben.

Bízunk az ígéretben . . .

Koncz Dezső
Fotó: Karasz Lajos

AZ AURÓRÁTÓL AZ ŰRR

Tilos volt emelt fővel járni, kérni és kapni,
Igazságot szolgáltatni és keresni.
Zabolátlan önkény, éhség és halál volt az úr.

Nem tűrünk tovább! — mondták a forradalmárok,
A Nagy Októberi Szocialista Forradalom katonái:
Parasztok, munkások, tanítók és tanítottak.

Azon a napon — november hetedikén —
Minden eldőlt: múlt, jelen és jövő.
Egy emberre figyelt a világ:
Lenin szavai át, meg visszadörögtek az óceánon.
Yes, mondta az amerikai, da, mondta az orosz munkás.

Megszületett az első, az igazi állam, ahol
Egy országban egyesült az igazság.
Gabonát kaptak a malmok, kenyeret a dolgozók,
Réz-, szén-, aranykincset küldtek a bányák,
Energia jutott a városoknak, gép a falvaknak,
Napsütés, tudás, étel és mosoly a gyerekeknek.
Gazdag választékot kínált az élet,
Esténként szeretetet, szerelmet az otthon.
Talán ezt irigyelték galád hordák,
Talán erre fájt a fasiszta fenevad foga?
Embervért szomjazva rontottak a Szovjetunióra.

A szocializmust, az embert nem lehet legyőzni!

Vess egy pillantást az űrrakétára, és az Aurórára.
Indulás előtt az egyik, míg a másik már megérkezett.
Látod, mennyire hatalmas, egyben gyönyörű mindkettő?
Átfogják azt az évkoszorút, mely a mába vezette
Gazdáit, hogy a ma gépei segítsék utunkat,
Oltalmazzák az embert, vagy elvigyék az űrbe. Ezért
Tiéd az Auróra is, és minden, ami előbbre visz.

(HA ÖSSZEOLVASOD ÍRÁSUNK SORAINAK KEZDŐBETŰIT, MEGTUDHATOD EGY KÖNYVNEK A CÍMÉT. A MŰVET JOHN REED ÍRTA A NAGY OKTÓBERI SZOCIALISTA FORRADALOMRÓL, AMELYNEK 64. ÉVFORDULÓJÁT ÜNNEPELJÜK NOVEMBER 7-ÉN.)

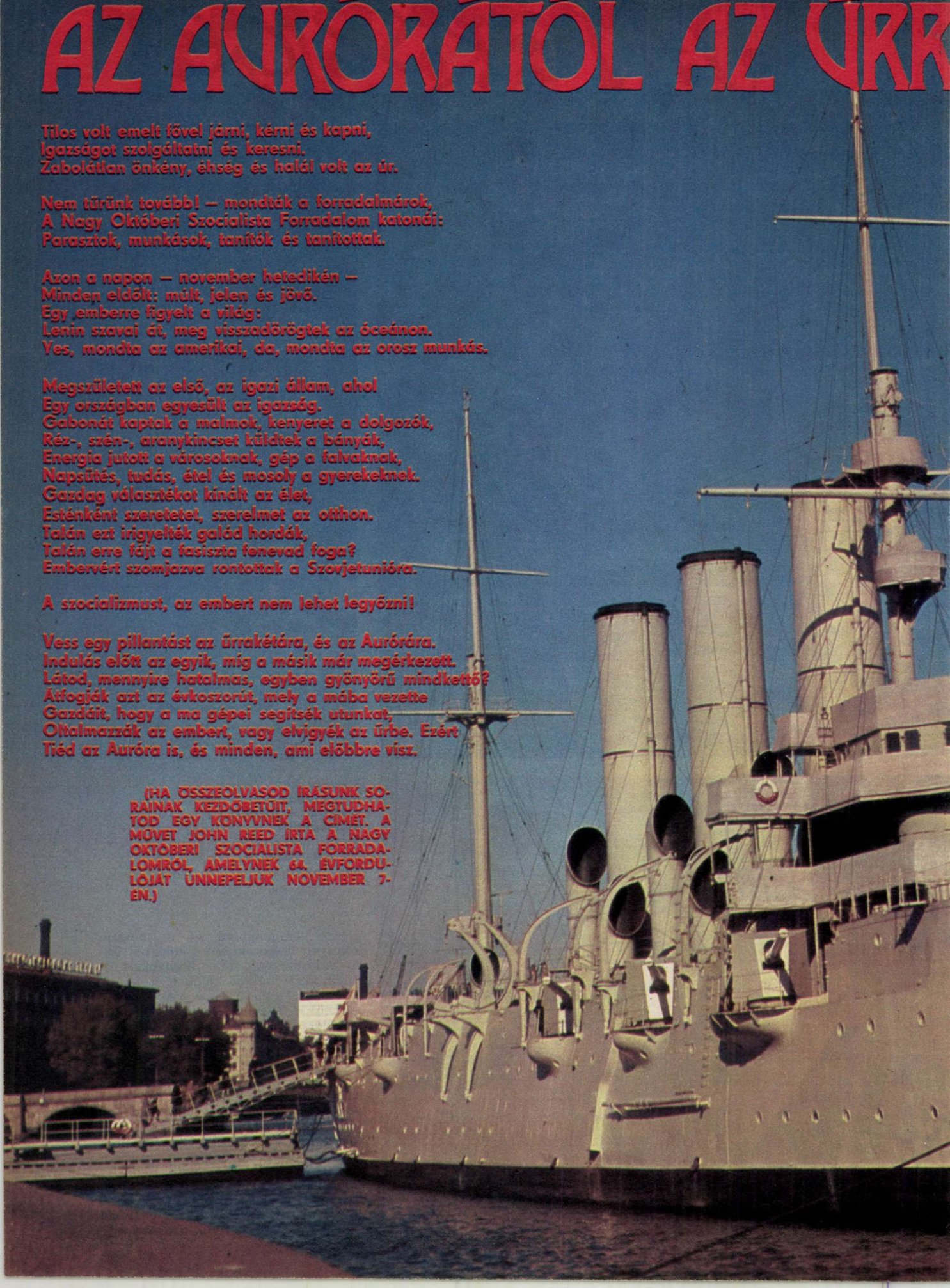

AKÉTÁIG

Fotó: Somos Ágnes és APN

KEDVES ISMERŐS:

A JÉGMEZŐK LOVAGJA

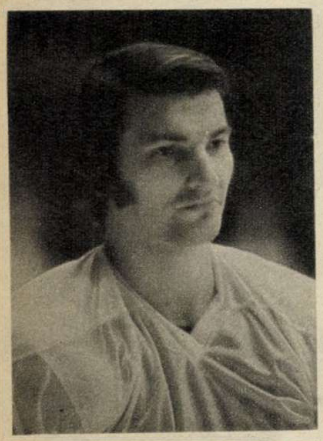

Egy egyszerű fiatalember Moszkvából. Teljes harci díszben azonban egyike a földkerekség öt legbiztosabb kezű jégkorong kapusának

A harcias szerelés egy szempillantás alatt elárulja, hogy viselője nem mindennapi tevékenységet folytat. A történelem és az irodalom magányos álarcosai jutnak az ember eszébe, a romantikus hősök sora, akik magukra hagyva vették fel a harcot egy egész világ ellen. A Vasálarcos... Mister X.... Fatia Negra... Zorro... Ivanhoe...

A képen látható „lovag" azonban minden látszat ellenére egy egyszerű fiatalember Moszkvából. Vladiszlav Tretyak, a szovjet jégkorong-válogatott első számú kapusa. És hogy az egyszerű ezúttal nem jelent egyben hétköznapit is, az már felületes ismeretség alapján is kiderül.

Elsősorban a fiatal arcvonások lepnek meg. Hiszen emberemlékezet óta halljuk a nevét, ősidők óta vele kezdődik a megszámlálhatatlan világ-, olimpiai és Európa-bajnokságon, Világ Kupán győztes válogatott összeállítása. Másodszor az életkorán lepődünk meg: még mindig csak huszonnégy éves!

— Ezt a trükköt bárki véghezviheti — nevet a népszerű kapus. — Egyetlen feltétele van a dolognak. Lehetőleg már tizennyolc évesen védeni kell a válogatottban.

A képen is látható, hogy a kapus nincs mindig egyedül

No azért nem árt, ha mi ezt a trükköt apró csodának tartjuk. Egyrészt azért, mert Vladiszlav nem akármelyik, hanem a szovjet válogatott kapuját védte siheder fejjel, azaz olyan együttesét, amelynek évről évre a világ legjobb csapataival szemben kell megvédenie bajnoki címét. És mindjárt ebből következik a másik ok: a moszkvai fiatalembernek kanadai, csehszlovák, amerikai és svéd csillagok 150—200 kilométeres sebességgel száguldó korongjait kell sorozatban védenie.

Viktor Tyihonov, a csapat edzője még ezt az elismerést is tudja fokozni:

— A jégkorongban kulcsfontosságú a kapus szerepe. Egész egyszerűen vele kezdődik a csapat építése. Tudniillik szédületesen gyors játék ez. A legjobban beszorított ellenfél is képes egyetlen másodperc alatt gólt ütni egy villámgyors megugrásból, vagy egy távoli, jól megsuhintott lövésből. Ilyenkor minden a kapuson múlik. Az idegein, a reflexein, a pillanatnyi kihagyás nélküli összpontosítás képességén. Ekkora felelősséget csak rutinos, tapasztalt rókák képesek elviselni. Általában persze. Mert Vladiszlav ebben a tekintetben is kivétel...

Mindebből pedig az következik, hogy bár a jégmezők modern lovagjainak ugyan kevés közük van a romantikához, azért a magányosságban lehet valami.

— Jacques Plante, a kanadai hoki eleven legendája mondta egyszer — meséli Tretyak —, hogy mi kapusok afféle különleges fajzatok vagyunk. Magányosak. Ebben a játékban egyszerűen nem lehet megtanulni jól védeni. Ez kizárólag tehetség kérdése. Ott állsz a kapu előtt, egy hatalmas fickó pokoli erővel tüzel. Nem is látod a korongot, fogalmad sincs hová mehetett. Erre belenézel a kesztyűdbe, ott van. Hát ilyen szakma ez... Nos, azt hiszem, hogy Jacques remekül foglalta össze a dolog lényegét.

Lehet. De hogy a szovjet kapuvédő azért nem tekinti egészen szentírásnak kanadai kollégája véleményét, az kiderül egy „apróságból". Tudnillik ő vezeti a hadsereg központi klubjában sportoló gyerekek kapusiskoláját.

Azt pedig, hogy a tűzpiros válogatott Vladiszlav Tretyak személyében valóságos gránitra épült, az idei eredmények is fényesen bizonyítják. Amiatt már kevesen szisszentek fel, hogy a Szovjetunió nyerte a VB-t, a mutatott játék láttán azonban annál többen.

Cederström, a svédek vezetője:

— 13:1-re kaptunk ki. Hát kérem azt hiszem elég, ha annyit mondok, hogy Fetyiszovék játéka a félelmetes végzethez volt hasonló...

Kostka, a csehszlovák jégkorongszövetség elnöke:

— A szovjet csapat jégkorongozott. Amit a többi csapat művelt, az valamilyen más játék volt...

Aztán a közelmúltban megnyerték a Kanada Kupát, ami talán még a világbajnoki trófeánál is értékesebb. Ezen a tornán ugyanis az Egyesült Államok, Kanada és Svédország legjobb profi játékosai is szerepeltek, a mindig sziporkázó csehszlovák együttes társaságában. A döntőt a szovjet csapat 8:1-re nyerte a kanadai szuperliga sztárjai ellen.

Egy mítosz véget ért.

A kanadaiak azonban eredeti módját választották annak, hogy mégis otthon tartsák a kupát. Egyszerűen nem engedték kivinni az országból. A szovjet csapat birtokában tehát csupán a kupa másolata van.

Az eredmények azonban valódiak...!

Cser Gábor

PAJTÁS

VLADISZLAV TRETYAK

BERCI, FITYFIRITTY ÉS

Itt van csőstől a búbánat,
Berci anyukája beteg. Egyik percről
a másikra eltűnt arcáról a mosoly.
Egy büvös, nagy ötlet kéne,
ami elűzné a bajt

Fityfiritty bácsi, az almafa manója
ismer egy bűvös praktikát.
Lássuk, mit tud a csodatévő alma?!
Lesz itt mesterkedés,
meg delejes irgum-burgum

A Budapesti Gyermekszínház idei évadjának egyik új bemutatója Batta György, Töklámpás című mesejátéka. A szerző a Kisdobos testvérlapjának, a Pozsonyban megjelenő Kis Építőnek a főszerkesztője. Pályáját költőként kezdte, ám egyre inkább a színpad izgalmas világa foglalkoztatja. Hogy milyen sikerrel? Menj el a színházba és ítéld meg magad is!

Fújjátok ti is a töklámpást! — biztatta Bertalan a gyerekeket —, hátha kigyullad, és olyan erős fényt áraszt, amit az űrbéliek is meglátnak majd.

Fényjelek töklámpással! Ez óriási. A gyerekek fújták. Az egész nézőtér teli tüdővei fújta, és a sárga tök „szemén-száján" egyre erősebben áradt a fény. Ám az űrbéliek közönyösek maradtak. Kisujjukat se mozdították a segélykérő fényjelekre, pedig igazán komoly dologról volt szó! Faggyú Bertalan édesanyját kellett volna meggyógyítani. A mama arca ugyanis megsápadt, szájáról eltűnt a mosoly, és sem az almafa manócskája, sem Guba, a szelíd eb nem tudott bűvös ráolvasással segíteni.

A baj oka pedig nyilvánvaló. A pernahajder Kalóz Plityi, az a hetvenkedő mindenki réme, nagy dirr-durr puskaropogtatással elüldözte a környék fáiról a madarakat, márpedig Faggyúné asszony, az első gömöri hajóskapitány felesége nem tudott madárcsicsergés nélkül élni. Egyre csak sápadt, halványult, már állni sem tudott a lábán.

Egyetlen fiacskája, Berci, szörnyen nekikeseredett. Lenne csak itthon az apu, majd ellátná a baját Kalóz Plityinek! Sajnos, apu a tengeren hajózott, így össze kellett fogni Guba kutyával, Doktor Dugóval és Fityfiritty bácsival, az almafa manójával. Velük kellett kiokoskodni a hadicselt, miként vehetik el Kalóz Plityitől a fegyvert.

A terv leleményes, a buzgalom, amivel Bertalan és barátai az ellenséget próbálták leszerelni, egyenesen csodálnivaló, sajnos, mégis eredménytelen maradt.

Hiába minden praktika, hiába minden körmönfont igyekezet, Batta György, a mesejáték írója a kis csodák mellett nem engedte beteljesedni a nagy csodát. Ha csak nem vesszük csodaszámba azt, hogy végül is megérkezett az apa, és Plityitől elvette a fegyvert. Hát igen. Az erős, okos apáknak ez lenne a dolga, leszerelni a fegyverrel csörtetőket, s a fákra visszaédesgetni a béke és a derű madarait, éppúgy, mint a gyermekszínház színpadán: meleg szívű józansággal.

A TÖBBIEK

Csődöt mondott a praktika, Guba kutya kesztyűbe dudálása sem segített, ám a három barát nem adja fel a harcot

A madarak visszajöttek, susog az almafa lombja. Megint békés, madártrillás lesz a víg családi kert. Mert minden jó, ha jó a vége. Ifj. Faggyú Bertalannak is pont ez a véleménye

Erre csak egy apa képes. Leszerelte Kalóz Plityit. Elvette tőle a fegyvert és anyu újra mosolyog

Ágyúval lőttem verébre
és a végén póruljártam.
Nem disziti több madártoll
hetyke kalóz kalapom

Minden jó, ha jó a vége! Faggyúné meggyógyult, Kalóz Plityi jó gyerek lett, a madarak újra beköltöztek a lombok közé... és már mondanám is izibe, hogy itt a vége, fuss el véle, ha nem gyötörne a kérdés, mi volt a szerepe ebben az egészben a töklámpásnak? Az az érzésem, hogy ezúttal az úgynevezett „címszereplő" színes kellék volt.

Magyar Katalin
Fotó: Szalay Béla

FIATALOK! TANULJATOK TOVÁBB!

Érdekes, változatos szakmákat ajánlunk az általános iskolát végzettek figyelmébe. A Chinoin közössége kiváló szakmunkásokat nevelt, ez a biztosítéka gyárunk jó hírnevének, itthon és külföldön egyaránt.

Vegyianyaggyártó (gyógyszergyártó), vas- és fémszerkezeti lakatos, géplakatos, hegesztő, villamoshálózat-szerelő, esztergályos, csőhálózat-szerelő szakmunkástanulónak fiúk jelentkezhetnek.

Lányokat vegyianyaggyártó (gyógyszergyártó) tanulónak veszünk fel. A vegyianyaggyártó

(gyógyszergyártó) tanulókat korszerű tanlaboratóriumban, gyógyszeripari tanműhelyben képezzük.

Vállalati ösztöndíjat adunk.

Érdeklődni és jelentkezni lehet:

CHINOIN GYÓGYSZERGYÁR
oktatási osztály
Budapest IV., Tó u. 1–5.
Telefon: 690-900/531-es mellék, és

CHINOIN NAGYTÉTÉNYI GYÁREGYSÉG
személyzeti osztály
Budapest XXII., (Nagytétény), Bányalég u. 2.
Írásbeli jelentkezés: Budapest, Pf. 49 – 1780

A Soós István Élelmiszeripari Szakközépiskola és Szakmunkásképző Intézet budafoki borászati ágazata várja az általános iskola 8. osztályát végző fiúk és lányok jelentkezését borász szakra. Iskolánkban 3 éves szakmunkás – és 4 éves szakközépiskolai képzés folyik. Kollégiummal rendelkezünk. Kérésre tájékoztatót küldünk!

Budapest (Budafok)
Kossuth Lajos u. 83. – 1221
Telefon: 465-755

BUDAFOKI BORÁSZATI ISKOLA · 1901–1976 · BUDAPEST, 1976. VI. 4.

KATKÓ ISTVÁN:

Telefon-papa (9.)

HOGYAN VIZSGÁLT ENGEM A DOKTOR?

Néhány nap múlva apu kézen fogott és elvitt egy orvoshoz, pedig kutyabajom sem volt; sem lázam, sem gyomorrontásom. A fehér köpenyes doktor régi ismerősként üdvözölte a papát, mint szavaikból kitűnt, valamikor iskolatársak voltak. Mindketten szélesen vigyorogtak, egymás vállát csapkodták, s közben rólam teljesen elfelejtkeztek. A rendelőben mindössze egy gyógyszeres szekrényt láttam, a falon különös ábrákat, melyek őskori állatokhoz hasonlítottak.

Amikor kifogytak a régi emlékeik felsorolásából, a doktor, aki csuda hosszú, vékony férfi volt, középen kettéválasztott vöröses hajjal, felvette a szemüvegét és engem kezdett fürkészni.

— Szóval te vagy az a híres Andris?

— Én — feleltem kissé bátortalanul. Nem értettem, miért tart engem híresnek, hiszen még semmi szenzációsat nem csináltam az életemben.

— Kérlek, hagyj magunkra ezzel a fiatalemberrel — mondta most apunak, aki biccentett és kiment a várószobába.

A doktor látta, hogy az imént a falon levő különös ábrákat nézegetem, mert ezzel kezdte:

— Tetszenek neked ezek a képek?

Elbiggyesztettem a számat.

— Nem nagyon.

Az orrán mulatságosan megugrott a szemüvegének nyerge, de azután nem kérdezősködött tovább a képekről.

Leültetett egy kerek puffra, majd ő is helyet foglalt. Egy fémiront forgatott az ujjai között, hosszan elmélázott mielőtt megszólalt volna.

— Mondd, mikor láttad utoljára a nagypapádat?

Ámulva bámultam rá. A papa ezért hozott el ehhez a doktorhoz, hogy a nagyiékról érdeklődjön?

— Karácsonykor voltunk náluk utoljára. Tetszik tudni, ők messze laknak, vonattal fél nap az út.

— Ők sem jönnek fel Budapestre?

— Nem. Nálunk nincsen hely, ahol megszállhatnának, ezért csak mi megyünk.

— Mesélj nekem a nagyapádról.

Tétova mozdulatot tettem.

— Micsodát? Mindig köhécsel. Papa szerint meg vannak számlálva a napjai. Hiába viszünk neki csomagot, édességet, ajándékot, nem örül neki, minden látogatás azzal végződik, hogy a nagyi panaszkodik, hogy ritkán nézünk felé.

A doktor bólintott.

— Minden világos számomra.

Bizalomgerjesztően mosolygott rám.

— Tehát szeretél egy pótnagyapát itt, Budapesten. Igaz?

Akaratlanul is bólintottam, mire az orvos így folytatta:

— Nincs ebben semmi különös, Andriska. Szüleid rosszul teszik, ha kifogásolják, hogy te egy öreg bácsival barátkozol. Annak a te barátodnak bizonyára nincsen unokája, ő meg azért szeret téged. Nem igaz?

— Csak egy lánya van, de az egész nap a hivatalban dolgozik, mint az én szüleim. Sokat van egyedül, mint én.

— Őrül, ha felhívod.

— Alig várja, hogy hazaérkezzem az iskolából. Mindent el kell neki mesélni.

— Ez szép dolog — állapította meg a doktor, majd azt kérdezte: — A szüleiddel nem szoktál beszélgetni?

— De igen.

Kurta válaszom szemmel láthatóan elgondolkodtatta. Lehajolt, hogy szeme egymagasságba kerüljön az enyémmel.

— Csak őszintén, fiacskám... Szüleid elfoglalt emberek. Igaz?

— Igen. Ha felhívnak telefonon, mindig csak sietnek. Én meg unom, hogy állandóan ellenőriznek engem.

— Megértelek — mondta barátságosan az orvos. — Most már csak arra vagyok kíváncsi, hogy kivel vagy barátságban az osztálytársaid közül?

— A Szűtscsel szoktam hazajönni a suliból.

— Neki beszéltél a titkaidról?

— Nem. Annyira nem bízom benne.

A doktor megpörgette az iront a kezében.

— Hát nem a barátod?

— Mindig vitatkozik velem. Azt hiszi, hogy neki van igaza.

— Sokat beszélgettek?

— Á, dehogy. Nekik nincs otthon telefonjuk.

Az orvos felkapja a fejét, s pislogni kezdett.

— Te csak telefonon szeretsz társalogni?!

Bólintottam.

— Igen, ahhoz szoktam hozzá kiskorom óta.

A doktor levette orráról a szemüvegét és egy papírzsebkendővel törülgetni kezdte.

— Hmm. Ez a modern technika következménye. Ebből kell téged kigyógyítani.

Kissé csalódottan kérdezem tőle:

— Levetkőznöm nem kell?

— Miért?

— Nem tetszik megvizsgálni engem?

Mosolygott.

— Már megtörtént.

Lebiggyesztettem a számat.

— Más orvosoknál fülhallgató is van, a levegőt ki kell fújni. Más doktor bácsi megnézi a nyelvem is...

— Én a lélek orvosa vagyok, Andriska. Tudod, hogy mi az a lélek?

Tűnődni kezdtem.

— Hallottam róla. Megmondani nehezen tudnám.

— Ez nem szégyen. Még a tudósok is töprengenek azon, mi is az.

Kinyitotta a rendelője ajtaját és intett apunak, hogy bejöhet.

(Folytatjuk)

Pályaválasztó fiatalok!

Az általános iskolát végzett, 15 évesnél nem idősebb fiúkat, lányokat felveszünk az 1982/83-as tanévre, hároméves képzésre.

Fonó-szövő szakmunkástanulónak lányokat tanulmányi ösztöndíj: 410—750 Ft-ig

textilnyomó és *textilipari gépszerelő* tanulónak fiúkat,

textilfestő és *kikészítő* tanulónak fiúkat, lányokat

tanulmányi ösztöndíj: 350—790 Ft-ig.

A textilnyomó-festő és kikészítő tanulók az első évben 1500 Ft ruházkodási juttatásban részesülnek.

A vidéki tanulók havi 500 Ft különélési pótlékot, a helybeli lakosok 450 Ft társadalmi ösztöndíjat kapnak.

Havi 120 Ft-ért reggeli, ebéd és vacsora.

Ingyenes tankönyv és munkaruha.

Kollégiumi elhelyezés.

A szakmunkásvizsga után továbbtanulási lehetőség.

A végzett tanulók kereseti lehetősége: havi 3500—4400 Ft.

Jelentkezni lehet a személyzeti oktatási osztályon személyesen, vagy levél által, szombat kivételével mindennap reggel 7 órától du. 3 óráig.

Kistext PRINTEX

Cím: KISPESTI TEXTILGYÁR
Budapest XVIII. ker. 1184
Fáy út 2. sz.
Telefon: 273-711.

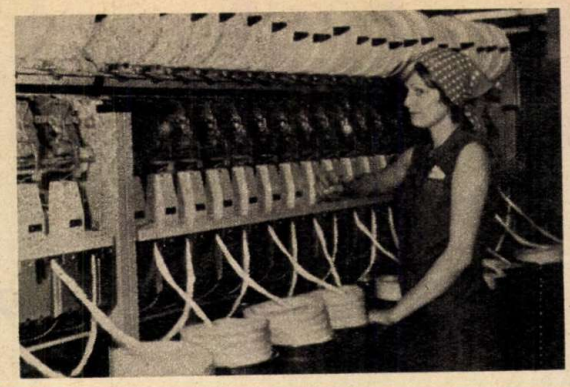

Ötnapos munkahéttel dolgozó gyárunkba jó kereseti lehetőséget nyújtó **fonó-szövő szakmára lányokat,** illetve textilgépszerelő, **esztergályos, lakatos és villanyszerelő szakmára fiúkat** szerződtetünk **szakmunkás tanulónak,** akik az 1981/82-es tanévben fejezik be az általános iskolát.

A tanulóidő 3 éves.

A tanulóidőre ingyenes kollégiumi elhelyezést és teljes ellátást biztosítunk.

Havi ösztöndíj a tanulmányi eredménytől függően 900—1120,— Ft között van. Az utolsó évben már teljesítménybérben dolgoznak.

Szakmunkásvizsga után:
— a lányok leányszállón, a fiúk albérletben kapnak elhelyezést.

Jelentkezés levél útján **„SZAKMUNKÁSTANULÓ"** hivatkozással történik.
PAMUTTEXTILMŰVEK Budai Gyára
személyzeti osztály
Budapest, XI. ker. Hauszmann A. u. 20.
Levélcím: *Budapest* Pf. 43. 1502

PAMUTTEXTILMŰVEK PATEX BUDAPEST

VÁRUNK BENNETEKET!

PFV BUDAPEST-NAGYTÉTÉNY

Tudjátok-e, hogy a szép színes varró- és kézimunkacérna előállításához jó minőségű fonalra van szükség? A fonás az emberiség egyik legősibb mestersége. Ma már azonban a fonalat nem rokkán, hanem modern, nagy teljesítményű gépeken korszerű üzemben állítják elő.
Általános iskolát végzett lányokat 3 év alatt FONÓ szakmára képezünk ki, fiúkat pedig textil- és ruházati ipari gépszerelő szakmára, valamint fonalfestő, vagy villanyszerelő, továbbá lakatos szakmára is.

1 hét elméleti oktatás az iskolában, 1 hét gyakorlat a **PFV ÚJPESTI CÉRNAGYÁRÁBAN.**

Figyelmedbe ajánljuk a következőket:
A tanulmányi eredménytől függően a tanulóbér 350—560 Ft
- Az ösztöndíj: 500 Ft
- 5 Ft napi térítésért kollégiumi elhelyezést biztosítunk (lakás és háromszori étkezés)
- tankönyvek, tanszerek
- munkaköpeny, iskolaköpeny
- diákbérlet
- hazautazásnál évente 6 alkalommal 50% utazási kedvezmény.

Szakmunkásvizsga után jó kereseti lehetőséggel alkalmazunk. Korszerű, új leányotthonunkban szállásról is gondoskodunk. A továbbtanulást segítjük és ösztönözzük. Kérjük, hogy továbbtanulási lapjaitokat a gyár címére küldjétek.

PFV ÚJPESTI CÉRNAGYÁR
személyzeti és oktatási osztály
Budapest, Váci út 91. 1044

A Fővárosi Szerelőipari Vállalat
az 1982/83. tanévre beiskoláz
szakmunkástanulónak
általános iskolát végzett fiúkat
a következő szakmákra:
villanyszerelő (épületvillamossági)
vízszerelő, központifűtés-szerelő,
vas- és fémszerkezeti lakatos,
kőműves, épületburkoló,
ács-állványozó.
Vidéki tanulók részére
saját kollégiumunkban
ingyenes teljes ellátást biztosítunk.
Tanulóinkkal minden szakmában
társadalmi ösztöndíj szerződést kötünk.
Jelentkezés:
Fővárosi Szerelőipari Vállalat
Budapest IX.,
Koppány u. 5—11. 1097
Telefon: 336-560/46 mellék.

FŐSZER

A PEST MEGYEI ÁLLAMI ÉPÍTŐIPARI VÁLLALAT

általános iskolát végzett fiúk jelentkezését várja szakmunkástanulónak az 1982–83-as tanévre: épületvillamossági szerelő (villanyszerelő), padlóburkoló, magasépítő-ipari ács-állványozó, központifűtés- és csőhálózat szerelő, vízvezeték- és készülékszerelő, szobafestő és mázoló (tapétázó), kőműves, épületasztalos, vasbetonkészítő, vízszigetelő, bádogos, építőgép-szerelő, épületburkoló, vas- és fémszerkezeti lakatos.

Vidéki fiatalok részére a tanácsok irányítása alá tartozó kollégiumban elhelyezést, valamint teljes ellátást biztosítunk.
Ösztöndíjat, a III. évben teljesítménybérezési lehetőséget, valamint a rendeletekben előírtaknak megfelelően társadalmi szerződéses ösztöndíjat ad a vállalat.

Jelentkezés: személyesen vagy írásban a vállalat szakoktatásán.
Budapest XXI., Kiss János altábornagy u. 19–21. – 1751. (Megközelíthető: Boráros tértől gyorsvasúttal, a második megálló.)

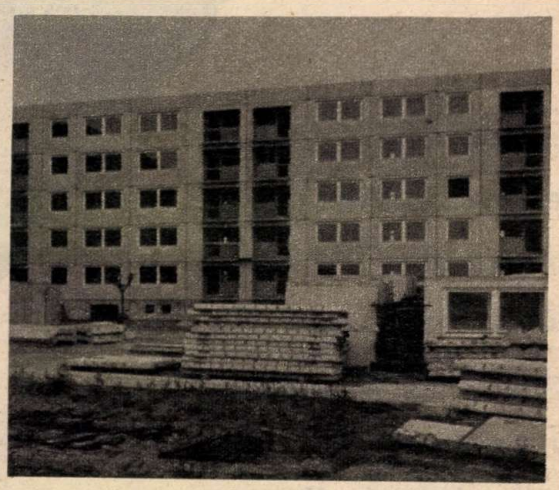

FIGYELEM!

Ács-állványozó, kőműves, villanyszerelő, bádogos-tetőfedő, vas- és fémszerkezeti lakatos, hidegburkoló, fapadlózó-műanyagburkoló, épületasztalos, szobafestő-mázoló, víz-, gáz-, központifűtésszerelő szakmunkástanulónak jelentkezhetnek azok a fiatalok, akik a 14—17-ik életévüket 1982-ben betöltik és az általános iskolát elvégezték, illetve, akik jelenleg a 8. osztály tanulói.
Vidékieknek a tanulmányi időre térítésmentesen tanulóotthont, napi 3 Ft ellenében teljes ellátást, tanulmányaikhoz szakképzett nevelő tanári felügyeletet és segítséget nyújtunk. Továbbra rendszeresen kedvezményes hazautazást, munkaruhát, ösztöndíjat, egyes szakmákban ösztöndíjkiegészítést, valamint kőműves, ács-állványozó ipari tanulónak 500 Ft, a többi szakmában 250 Ft társadalmi ösztöndíjat biztosítunk, amit szerződésben rögzítünk.
Különböző sportolási és kulturális lehetőséggel várjuk a jelentkező fiatalokat.
Személyes és levélbeli érdeklődésre részletesen válaszolunk.

FŐVÁROSI
3. SZ. ÉPÍTŐIPARI VÁLLALAT BUDAPEST.

Pontos címünk:
Fővárosi 3. számú
Építőipari Vállalat
szakoktatási csoport
Budapest XIII.,
Lehel út 10/a.
Telefon: 494-300/121 mellék.

NYILVÁNOS REJTEKHELY

A legparányibb részleteknek is döntő jelentősége lehet az előkészületek során — tartják a sportszakemberek. Éppen ezért olykor valósággal elzárják a külvilágtól versenyzőiket egy-egy nagy viadal előtt

Zavartalan felkészülés. Ez a kulcsa minden edző szerint a sikernek. Ez a nézet aztán fantasztikus ötletekre ragadtatja a szakvezetőket. A román labdarúgó-válogatottat például a magyarokkal vívott világbajnoki selejtező előtt valósággal „búra alá tették", mondván, az lesz az igazi nyugalom, ha egy lélek sem találkozik velük, míg a meccset le nem játsszák. Túlságosan is jól sikerült az „idegi pihentetés", olyannyira, hogy a román csapat tagjai a mérkőzésen is úgy mozogtak mintha altatót vettek volna be.

Nem úgy a magyar gárda. Igaz, őket Mészöly Kálmán szövetségi kapitány nyilvános rejtekhelyre vezette az összecsapás előtt. A margitszigeti Úttörőstadionban került sor az utolsó edzésekre. Nyilván ez a hangulatos környezet is

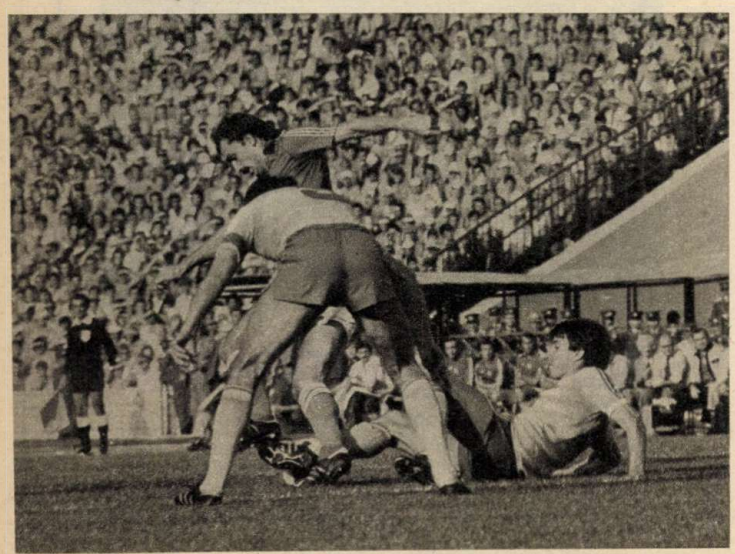

hozzájárult ahhoz, hogy Garaba és társai felszabadultan játszottak Bukarestben, valamint Budapesten is, a svájciak ellen. Ha csak ezen múlik, akkor semmi gond, hiszen nyilván máskor is felkereshetik ezt a gyönyörű környezetben levő pályát. Attól tartunk azonban, ez még kevés. Érdemes megszívlelni a híres, sokat tapasztalt edző, az NSZK-beli Helmuth Schön véleményét:

– Fontos, hogy milyen környezetben készülnek a labdarúgók, de nem annyira, mint az, hogy hogyan . . .

Fotó: Záhonyi Iván

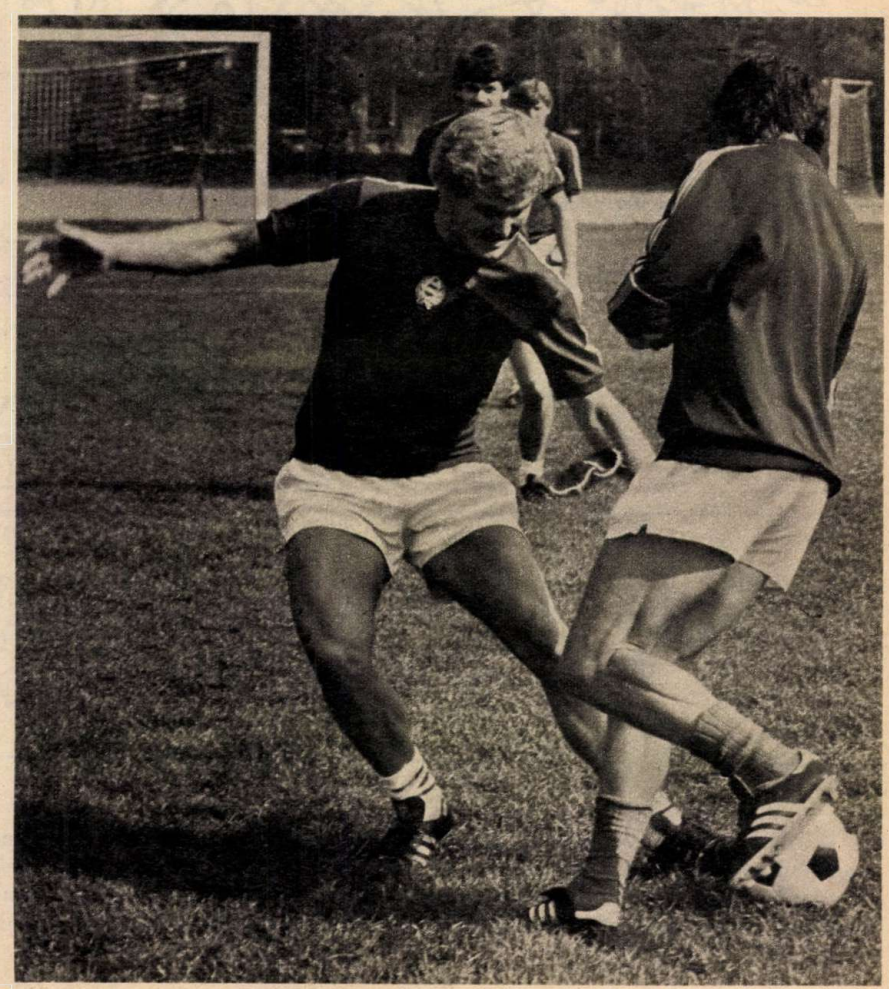

A rejtvények megfejtését postai levelezőlapon küldd be! Ha csak két rejtvényt tudsz megfejteni – és azok jók – már részt vehetsz a heti jutalomsorsoláson. Beküldési határidő: november 9. (Cím: Budapest, Jászai Mari tér 5. – 1397)

TÖPRENGŐ

A 25. SZÁM MEGFEJTÉSEI

NE! NE!: Ne a fán gyakorold a vésnök mesterségét! – RAKD ÖSSZE! Egy odvas farönköt. – MÁR ITT IS?: Az erdő nem hulladékgyűjtő hely! – AZONOS? Öt különbség van a két felvétel között. – A VÉN FA VENDÉGEI: X. (fülesbagoly). – MILYEN LEVÉL? Közönséges lapulevél – MIT LÁTUNK A FÁN? Taplógombát.

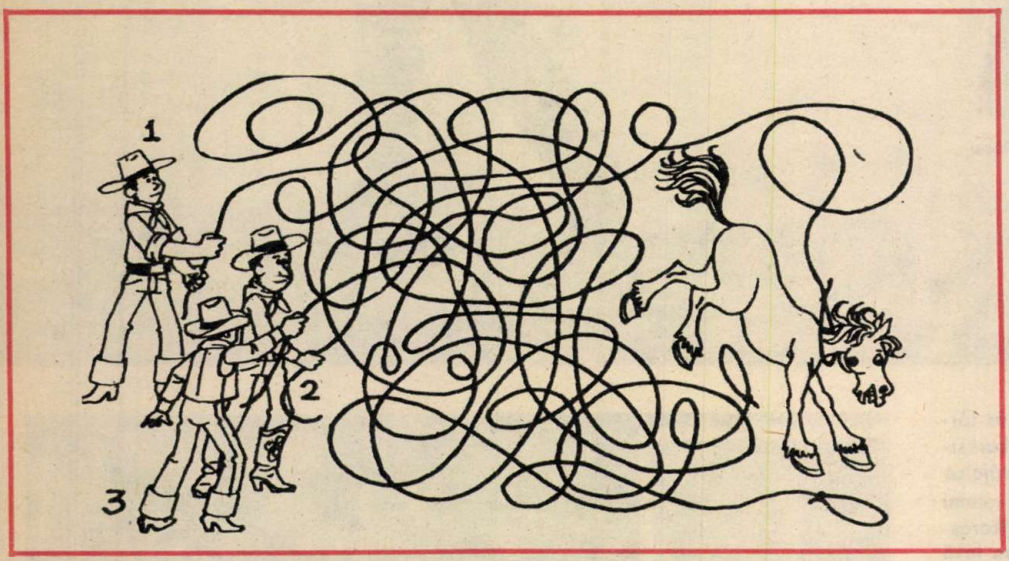

KI FOGTA BE a csikót? Ha figyelmesen végignézed a lasszókat, megtudod, hogy a három legény közül kié lesz az ifjú paripa.

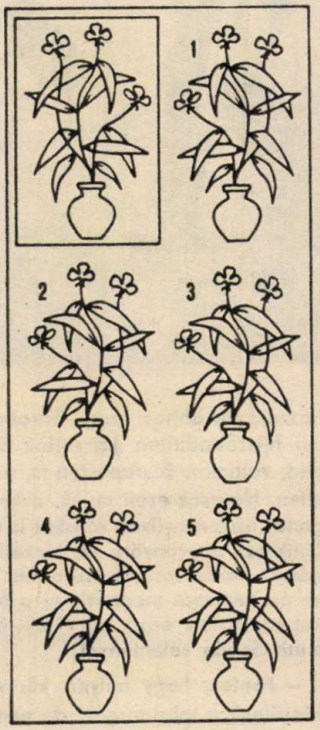

TÜKÖRKÉP. A bal felső sarokban levő virágnak öt tükörképe van. Valóban öt? Vagy csak egy?

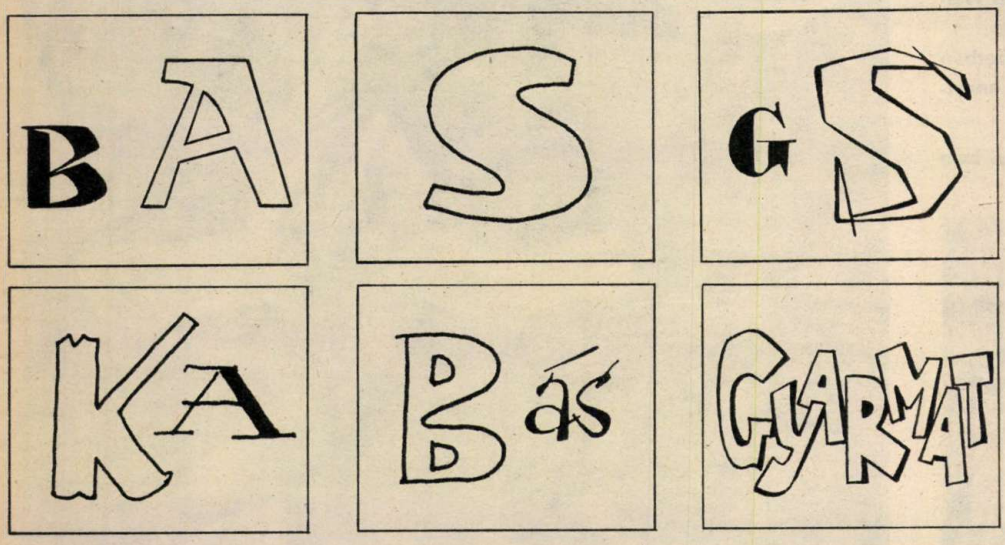

SZÍNES REJTVÉNY. Valóban az, hiszen ezt a hat betűrejtvényt csak úgy tudod megfejteni, ha színes ceruzákat (vagy vízfestéket) veszel elő, és az „üres" nagybetűket befested. Az egyiket zöldre, a másikat kékre, aztán pirosra, aranyra, barnára, és egyik maradhat fehérnek. Persze, a megfelelő sorrendet neked kell kitalálnod. És a hat megfejtést is.

MENNYI, MENNYI IDŐ...

Előző számunk 20. oldalán levő totókérdések helyes válaszai: 1. (1) 1440 perc. 2. Egy félidőnek (45 perc). 3. 27,77 kilométert (végtelen a tizedesvessző utáni számsor). 4. 2035,45 kilométert (ez is végtelen tizedes számsor.) 5. Petőfi Sándor (1823. január 1-től 1849. július 31.) 6. 12 984 nap telt el azóta. 7. 11 nap 13 óra 46 perc 40 másodperc. 8. A Napot.

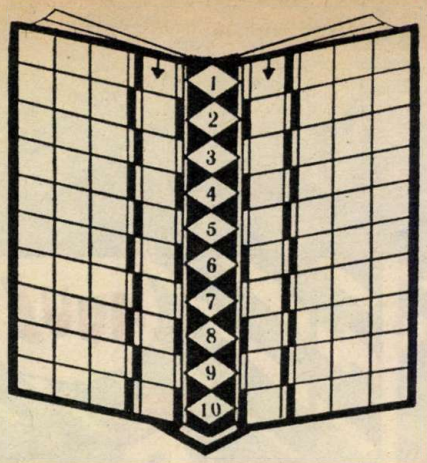

EGY JÓ REGÉNY. Ha az alábbi meghatározások szerinti négy betűből álló szavakat a bal és a jobb oldalon levő kockákba beírod, akkor a nyilakkal jelzett függőleges sorokban egy híres író nevét és egyik regényének címét olvashatod.

AZ ÍRÓ NEVE: 1. ...-csuhaj. 2. Dunántúli megye. 3. Olyan mű, amely nem művészi, irodalmi alkotás. 4. Szellemi sport. 5. Emberi testrész. 6. Fénykép. 7. Nem lenn. 8. A hét egyik napja. 9. Könnyű, nyári felsőruha. 10. Nyugat-európai főváros.

A KÖNYV CÍME: 1. Az arc része. 2. Régi űrmérték. 3. Miskolci hegy. 4. Nagy folyónk. 5. Hegytető. 6. Római császár. 7. Lekaszált fű (első kocka kettős betű). 8. Az erdő talaját borítja. 9. Belső szervünk. 10. A tévében véget ért az...

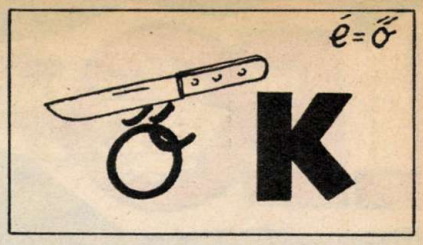

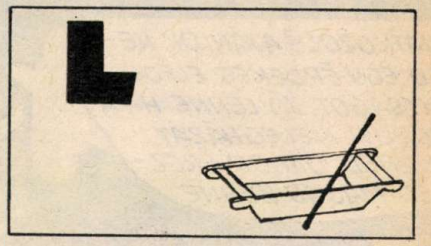

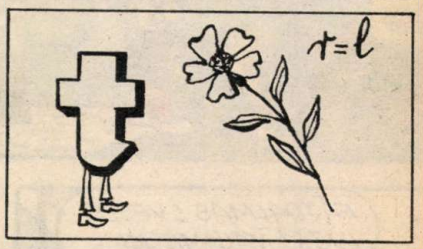

EGY-EGY TALÁNY. Kép- és betűrejtvényeinkben három szót rejtettünk el. 1. Lusta. 2. A kérdezők várják. 3. Nem növény, nem ember...

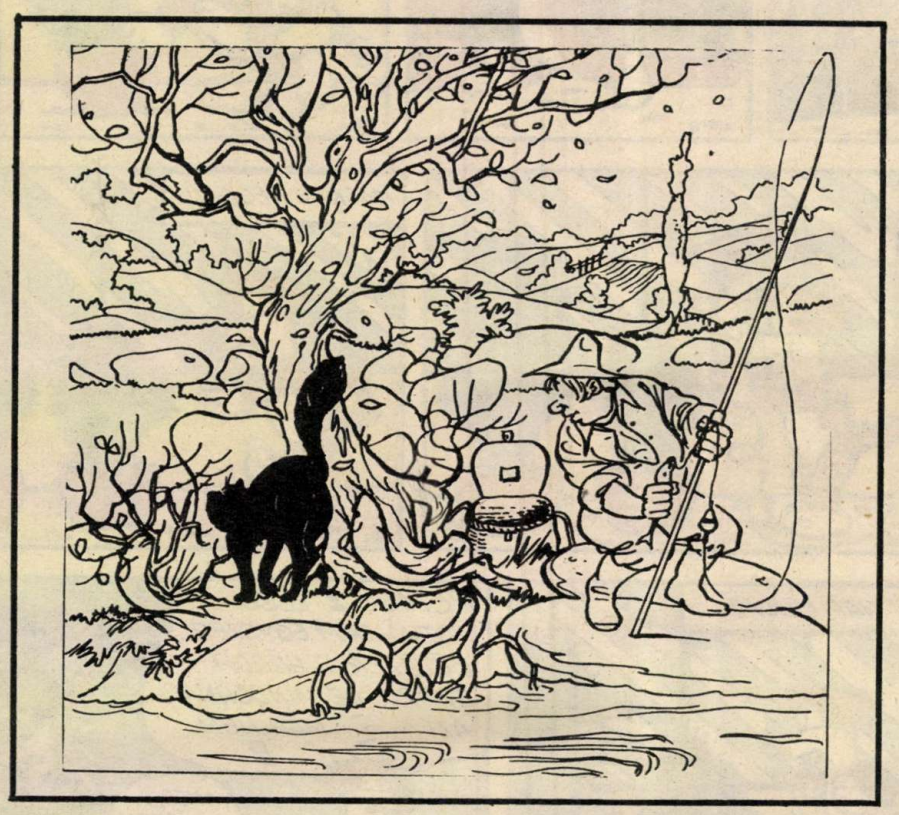

HOL A HAL? A horgász nem is egy, hanem négy halat fogott. Mindegyiket a kosarába tette. Ám egyszer csak azt vette észre, hogy mindegyik eltűnt. Vajon hol lehetnek?

KATI SZÉGYENLŐS

Mármint az életkorát nem szívesen árulja el. Amikor már többen nógatták, ennyit mondott: „Amikor az apám 31 éves volt, akkor én nyolc. Most azonban apu kétszer annyi idős, mint én. Többet nem mondok!"

— Nem baj — mondták a srácok —, ennyi elég, ebből már tudjuk, hogy hány éves vagy. Avagy, hány évesnek tetszik lenni.

Na, mennyi a mennyi?

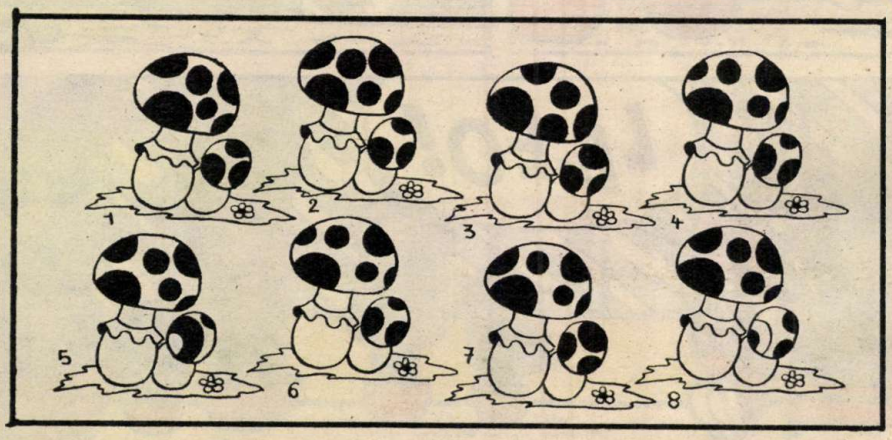

GOMBÁK. Nyolc teljesen azonos gombapár? Talán mégsem, mert hiszen egy-két különbséget azért lehet köztük találni. No de egyformákat nem? Két olyan is van. Melyek azok?

NYERTESEK

A 22. szám rejtvényeinek megfejtéséért jutalmat kapnak: Csépe Lajos, Budapest XI.; Bartus Zsolt, Miskolc; Bukta Terézia, Mezőszemere; Császár Tibor, Tarcal; Dávid Zoltán, Kiskunmajsa; Dudás Erika, Szeged-Kiskundorozsma; Fric Gergely, Jászberény; Hankószki József, Nyíregyháza; Hégelsberger Éva, Dunaújváros; Lantos Katalin, Gyöngyös; Lauricsik Andrea, Dorog; Mészáros István, Tiszaszőlős; Radványi Judit, Nyírbogát; Sándor Judit, Cserhátszentiván; Simon Valéria, Zalaegerszeg-Besenyő; Szuklics Eszter, Narda; Szunyogi Judit, Kazincbarcika; Takács Boglárka, Vácszentlászló; Ulviczki László, Martfű; Varga Marianna, Körösszakál.

LEO a kaktuszborbély

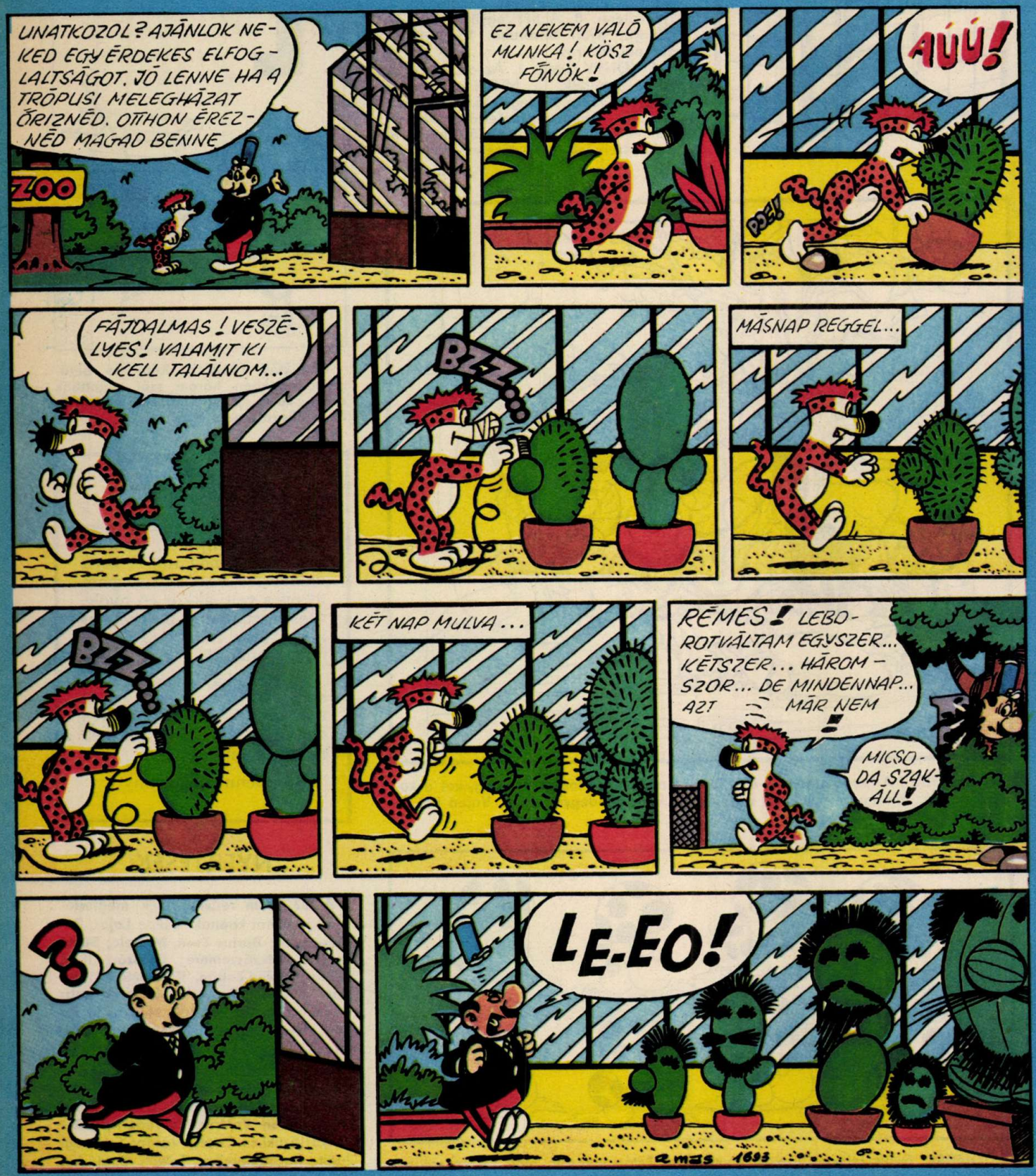

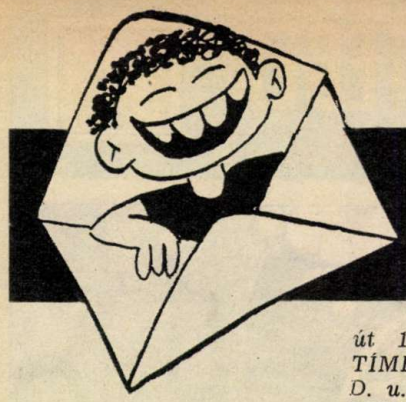

LEVELEZNÉNK!

NYOLCADIKOSOK ÍRJANAK: *SZABÓ JULIANNA, Hajdúnánás, Vörösmarty u. 57. — 4080; SULÁN MIHÁLY és LÁSZLÓ, Nagykanizsa, Munkás út 6/d. — 8800; HAJNAL EDINA, Tatabánya, Réti út 69. fsz. 2. — 2800; DÉR ZITA, Szolnok, Móra F. út 13. X/4. — 5000; LÁNG GABRIELLA, Letenye, Komjáth A. u. 51. — 8868; VARGA HAJNALKA, Lad, Táncsics u. 9. — 7535; GAZDAG ILDIKÓ, Székesfehérvár, József A. út 41. III/1. — 8000; CSÓTI MÁRTA és LOSITS ANDREA, Sóskút, Wesselényi u. 23. — 2038; KISS ERZSÉBET, Bátaszék, Deák F. út 117. — 7140; KOVÁCS ERZSÉBET, Érd, Pelikán u. 29. — 2030; VARGA BÉLA, Tiszakerecseny, Árpád út 37. — 4834, NÉMETH KRISZTINA, Székesfehérvár, József A. u. 2/b. — 8000; DARÓCZI ERZSÉBET, Nagyrábé, Arany J. út 2. — 4173; SZEKÉR IBOLYA és KÓNYA ILDIKÓ, Kiskunhalas, Kuruc v. tere 40. — 6400; HEVESI ANIKÓ, Veresegyház, Fő út 114. — 2112; HÁKLÁR KATALIN, Szentgotthárd, Sallai út 8. — 9970, RÓKA MÁRTA, Székesfehérvár, Ybl M. ltp. 7. 1/3. — 8000; GAÁL GABRIELLA, Szigetvár, Vár u. 16. — 7900; PAPP JÁNOS, Tiszakécske, Rákóczi út 54. — 6060; BOKOR PIROSKA, Prügy, Dózsa Gy. út 24. — 3925; DEMJÉN MÓNIKA, Uppony, István telep 20. — 3622; RIESZ MÓNIKA, Nagymányok, Asztalos S. u. 10. — 7355; PULAI CSILLA, Felsőnyék, Árpád út 28. — 7099; TÖRÖK GYÖRGY, Jászberény, Lagzi u. 29. — 5100; JUHÁSZ ERZSÉBET, Törökszentmiklós, Munkácsy út 59. — 5200; CSILLAG ANDREA, Dánszentmiklós, Dózsa Gy. út 14. — 2735; KOVÁCS ÉVA, Királyszentistván, Kossuth L. út 13. — 8195; VADAS TÍMEA, Veszprém, Kiliti D. u. 5/2. — 8200; ÁDÁM ERIKA, Tiszakécske, Alkotmány u. 20. — 6060; FLICK TÜNDE, Kápolnásnyék, Kutas-sor 22. — 2475, VAJDI ILDIKÓ, Bükkszentkereszt, Béke út 3. — 3557; PELLE GIZELLA, Nagyút, Ady E. út 4. — 3357; ANGA MÁRTA, Tardona, Felszabadítók út 20. — 3644; NÉMETH ERIKA, Ózd, IV. Béla út 8. — 3661; GALANICS ZITA és barátnője, Penc, Szabadság út 6. — 2614; NAGY ZSUZSANNA, Tát, Zola E. fasor 4. II. 2. — 2534; NAGY KATALIN, Létavértes, Dózsa Gy. u. 9. — 4283; SZTEPÁNOVICS ZSUZSA, Mohács, Terv út tömb. C. ép. 3/12. — 7700; VASS ZSUZSANNA, Szeged-Dorozsma, Adél köz 23. — 6791; TOMEK RÓZSA, Sárszentmihály, Harangvirág u. 4. — 8143; BEKE BORI, Budapest, Kiss J. alt. u. 61. — 1211, SZEKERES SÁNDOR, Pécsvárad, Templom u. 12. — 7720; SÁNDOR ERIKA, Bénye, Fő út 10. — 2216; KOKOVAI MARIANNA, Orosháza, Bajcsy-Zs. u. 34. — 5900; BENDE EDIT, Kecskemét, Alsószéktó 16. — 6000; MAGYAR ERZSÉBET, Feldebrő, Rákóczi út 57. — 3352; BORICS IDLIKÓ, Tárnok, Fő u. 24. — 2461; SZOKINGER ILDIKÓ, Tárnok, Fő u. 14. — 2461, HAZAI ANITA, Kiskunhalas, Állomás u. 3/b. — 6400; KERESZTURI KATALIN, Sarkad, Csokonai u. 15. — 5720.*

HETEDIKESEK ÍRJANAK: *KIRÁLY EDIT, Szolnok, Rozgonyi út 14. — 5000; NAGY ILDIKÓ, Pálmonostora, Aranyhegy 56. Pf. 194. — 6112; CSATLÓS ÉVA, Tiszaszőlős, Bajcsy-Zs. u. 2. — 5244; SZABÓ MARIANNA, Gyál, Petőfi S. u. 22. — 2360; MUNTYÁN MAGDOLNA, Battonya, Kossuth u. 60. — 5830; SIMON ERZSÉBET, Nagykarácsony, Liszt F. út 15. — 2425; KALO ILDIKÓ, Füzesabony, Bem u. 12. — 3390; KISS KATALIN, Ózd, Fenyő út 23. — 3661; BÍRÓ BERNADETT, Zalaegerszeg, Göcseji út 53. IV. 31. — 8900; NOVÁK ILDIKÓ, Tiszaladány, Bocskai út 4. — 3929; MATYUSKA KATALIN, Tótkomlós, Rózsa F. u. 9. — 5940; SIMON ANDREA, Sopron, Várfal u. 10. III. 16. — 9400; KŐRÖSI BEATRIX, Sajópüspöki, Rákóczi út 96. — 3653; BURÁNY GYÖNGYI, Érsekcsanád, Zrínyi u. 40. — 6347; TÓTH ANITA, Nagysáp, Tóth J. út 16. — 2524; LÓKI ERIKA, Böhönye, Dózsa krt. 49. — 8719; IGLÓI IRÉN, Budapest, Lázár u. 14. — 1065; TÓTH ERIKA, Gyöngyös, Petőfi u. 70. — 3200; ÁBRAHÁM CSILLA, Fertőszentmiklós, Jókai u. 39. — 9444; KEMÉNY PIROSKA, Egyek, Vörös Hadsereg u. 93. — 4069; NAGY PIROSKA, Tiszaladány, Dózsa út 4, — 3929.*

HATODIKOSOK BARÁTSÁGÁT KERESSÜK: *TALIÁN ÁGNES, Bábolna, Zrínyi M. u. 3. — 2943; RUPPERT GABRIELLA, Mohács, Zalka M. u. 17. — 7700; ERDEI ERZSÉBET, Hajdúnánás, Wesselényi út 44. — 4080; ALEXA JUDIT, Kétsoprony, T. 350 — 5674; GÖBBÖS GABRIELLA, Budapest, Aradi u. 11. V. 29. — 1043; MÁRI TÍMEA, Békéscsaba, Őr út 15. I. 4. — 5600; LENDVAI KRISZTINA, Halászi, Dankó P. út 35. — 9228; VIRÁGH VANDA, Hajdúszoboszló, Kender u. 7. — 4200; TIMKÓ RÓBERT, Derecske, Tanácsköztársaság u. 32. — 4130; PAPP MÁRTA, Prügy, Rákóczi út 16. — 3925; VRBOVSZKY ANITA, Szigetbecse, Petőfi S. u. 46. — 2321; TÓTH ZITA, Győr, Vági I. u. 27. — 9032; MILBICH ÉVA, Solymár, Árpád u. 8. — 2083; SZÓRÁTH ILDIKÓ, Tiszakürt, Régivásártér 18/a. — 5471; VARGA KATALIN, Salgótarján, Bajcsy-Zs. út 87/b. — 3100; JENEI ERIKA, Hajdúszoboszló, Délisor 4. — 4200; VARGA PÉTER, Lajoskomárom, Rákóczi u. 35. — 8136; BÍRÓ ILDIKÓ, Hajdúszoboszló, Veres Pálné u. 5. — 4200; GYÜRE TÍMEA, Bőnyrétalap, Rózsa F. út 80. — 9073.*

A MAGYAR ÚTTÖRŐK SZÖVETSÉGÉNEK KÖZPONTI LAPJA

Főszerkesztő: SOMOS ÁGNES

Főszerkesztő-helyettes: FÜLEKI JÁNOS

Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó: DR. PETRUS GYÖRGY igazgató

Szerkesztőség: Budapest, Jászai Mari tér 5. 1397

Telefon: 321-987, 321-988, 321-989

Postafiók: Bp. 62. Pf. 508. 1397

Kiadóhivatal: Budapest, Révay u. 16. 1965 Telefon: 116-660

A beküldött kéziratokat és rajzokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest, József nádor tér 1. 1900) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámra.

Előfizetési díj:
Egész évre 139,50 Ft
I. félévre 77,50 Ft
II. félévre 62 Ft

81.2607 Athenaeum Nyomda Kozma utcai üzeme, Budapest
Rotációs mélynyomás

Felelős vezető: SOPRONI BÉLA vezérigazgató

HU ISSN 0030-9583

INDEX: 25 695

Olvasószerkesztő: SZIGETI PIROSKA

Művészeti szerkesztő: CZIFFERSZKY BÉLA, FORRAI JÁNOS

PROGRAMOZOTT SZÖRNYETEGEK 1

ÍRTA: CSER GÁBOR. RAJZOLTA: ENDRŐDI ISTVÁN

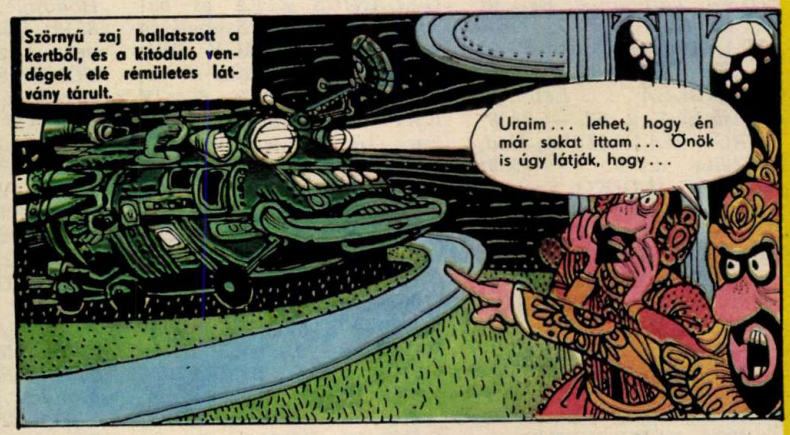

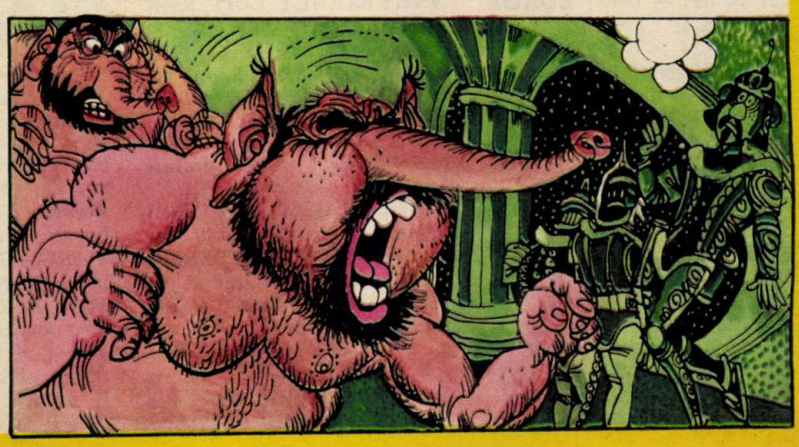

81/29
XXXVI. ÉVF. • 1981. NOVEMBER 5. • ÁRA: 4 Ft
PAJTÁS

SZENZÁCIÓ!
FELFEDEZTÜK

A LEGENDÁS DUNAI HADIHAJÓT!

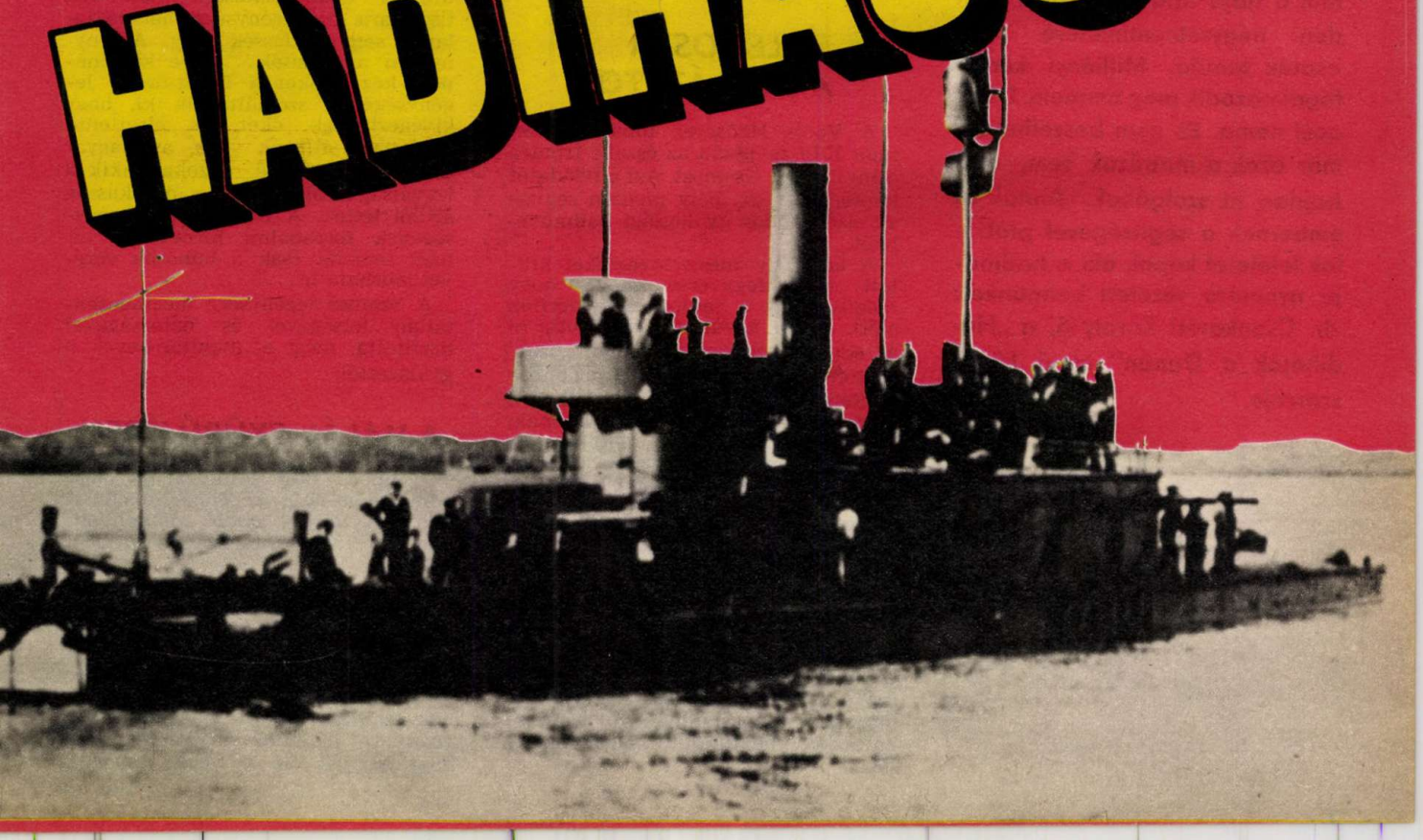

A HŰSÉG HAJÓJA

Amikor elindul a ladik értünk, hogy a hajóhoz vigyen, megpróbálom végiggondolni mindazt, amit hallottam róla. Forgatható kilövőtornyaival kora legmodernebb monitora volt. Páncélját nem fogta golyó. Az első világháború első perceiben harcba vetették, de a tűzkeresztségen a Tanácsköztársaság Vörös Hadseregének kötelékében esett át. Az ipolysági csata hőse, Esztergom védője! Hetvenhat főnyi legénysége mindenki másnál tovább nézett farkasszemet a felfegyverzett terrorlegényekkel... Hetvenkét órával meghosszabbította a tanácshatalmat!

Azt mondják, ez a hajó beleszólt a történelem alakulásába.

A fedélzetre lépve – ott, ahol hajdan Lechel Artúr, a bátor kapitány állt és irányította matrózait – akaratlanul is megsimogatom a hajó falát, amelynek minden négyzetcentimétere nagy csaták tanúja. Milliónyi kérdés fogalmazódik meg bennem. De az acél néma. És nem beszélhetnek már azok a matrózok sem, akik hajdan itt szolgáltak. Annak az embernek a segítségével próbálok feleletet kapni, aki a hadihajó nyomára vezetett bennünket: dr. Csonkaréti Károly ő, a „Hadihajók a Dunán" című könyv szerzője.

A monitor eredeti neve Szamos volt, 1891-ben kezdték építeni és 1893-ban futott ki az újpesti hajógyár kikötőjéből. A többi dunai hadihajóktól az különböztette meg, hogy két forgatható kilövőtornya volt. Ágyúival minden irányba tudott lőni.

Teste alig emelkedett a vízszint fölé, így aztán gyakorlatilag sebezhetetlen volt. Legénységét a fedélzeten is golyóálló pajzs védte, s a kikötést kivéve minden műveletet ilyen acélvértezet fedezete mögött végezhettek.

A monitor elnevezés azt jelenti: „intő", „figyelmeztető", meg azt is, hogy mester a testi ügyességekben. Biztosan azért, mert acélkolosszusként is fürgén mozog, könnyedén manőverez. Csakhogy a magyar monitorok neve egy időben árulást jelentett, hiszen az 1919-es monitorlázadás, a Tanácsköztársaság hátbatámadása — amikor ellenforradalmár tisztek kerítették hatalmukba a hajókat — történelmi tény.

LEMOSTA A GYALÁZATOT

A Vörös Hadsereg főparancsnoksága 1919 tavaszán az északi frontra irányította a Szamost. Azt a feladatot kapta, hogy az Ipoly mentén segítse az első dandár gyalogsági hadműveletét.

A kapitány mesterlövészeket állított a gépfegyverek mögé, hogy megtisztítsák a terepet a felderítők előtt. Aztán ágyútűzzel némította el az ellenség tüzérségét. Olyan „utat" nyitott a fronton, amelyen a dandár szinte ellenállás nélkül nyomulhatott előre a Garamig. A vöröskatonák, akik közül sokan az életüket köszönhették a matrózoknak, hősként üdvözölték a Szamos legénységét.

Még véget sem ért az ünnepség, amikor megszólalt a hajó szikratávírója. A matrózok felszedték a horgonyt, és nagy sebességgel elindultak Esztergom felé. A várost ugyanis ostrom alá vették az intervenciós csapatok. Esztergom védelmét azért bízták erre a monitorra, mert a legerősebb volt. A Szamos gyorstüzelő ágyúi szinte órák alatt szétlőtték a párkányi magaslaton levő géppuskafészkeket, megfutamították az ellenséget.

Június 24-én, amikor megkezdődött a hírhedt monitorlázadás — és az egyik hajó az Erzsébet-hídnál három lövést adott le a kormány székházára — a Szamost is felszólították, hogy csatlakozzon hozzájuk. De Lechel Artúrék nemet mondtak! Velük maradt a hűségben a Viza, a Compo nevű őrnaszád, a Proletár, a Baja és a Bácska gőzös is.

A Vörös Újság 1919. június 26-i száma arról tudósít, hogy a Szamos matrózai az óbudai tengerészlaktanyában gyűlést tartottak.

Kimondták: „... a Duna-őrség jelenlevő hajókatonasága a legnagyobb felháborodással vette tudomásul, hogy a hajóraj legénységének egy része felült a közéjük furakodott, volt tisztekből álló ellenforradalmárok uszításának, hogy megtagadta Budapest proletárjaival a szolidaritást és júdáspénzért Budapest munkássága ellen tört. A gyűlés követelte, hogy a proletáruralom ellen fellázadt monitorok tisztikara és legénysége haladéktalanul semmisíttessék meg. Amennyiben az uszítók... élve kerülnének kézre, őket a Duna-őrség legénységének szolgáltassák ki, hogy kivégezhessék őket, és elrettentő példának állítsák oda a magyar proletariátus elé azokat, akik a legválságosabb időben a munkásság árulói lettek. A Duna-őrség legénységének forradalmi hírnevéhez tapadt mocsok csak a bűnösök vérével mosható le..."

A Szamos legénysége megingathatatlan hűségével és bátorságával tisztította meg a monitor-nevet a gyalázattól.

A HALÁL GYŰRŰJÉBEN

A túlerő 1919. július 31-én megdöntötte a Magyar Tanácsköztársaságot. A vörös zászló mindenhonnan lekerült, csak a Szamos árbocáról nem.

Az 54 méter hosszú, 9 méter széles hajó nemcsak a proletárhaza, hanem a bátorság parányi szigete maradt. Körülöttük már szabadon pusztított a fehérterror, már a forradalom szó említése is halálos bűnnek számított. Ha barát jött, aki a veszélyre hivatkozva kérlelte őket, hogy vonják be a vörös lobogót,

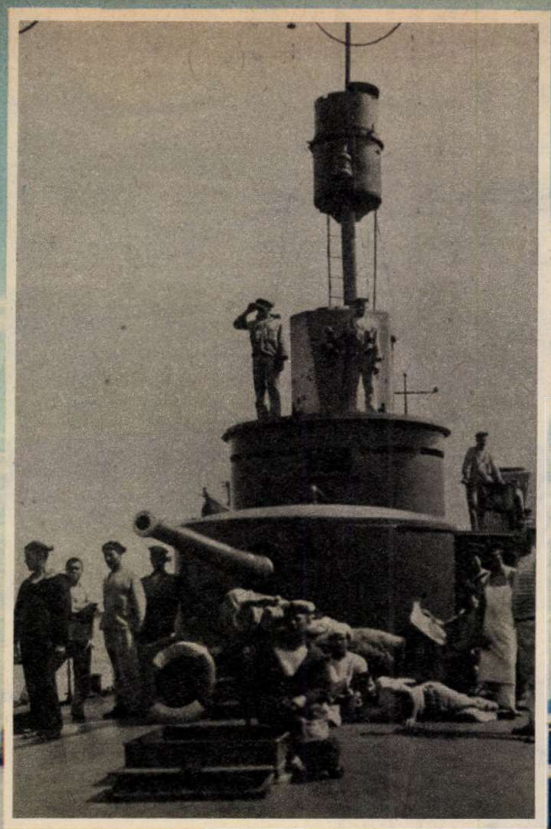

Múlt és jelen. Egy töretlen és diadalmas út két állomása

megköszönték a figyelmeztetést és bátorító szóval útjára bocsátották. Ha viszont ellenség érkezett — fegyvert fogtak rá!

A fejvadászok már ott ólálkodtak a hajó körül, de a nyílt harchoz egyelőre gyávák voltak. Ahhoz különösen nem volt merszük, hogy a fegyverekkel óvott zászlót megközelítsék.

A Szamos vörösmatrózai három napig néztek farkasszemet az ellenséggel, három napig dacoltak a halállal. Mielőtt a gyűrű teljesen bezárult volna körülöttük, a kapitány maga köré gyűjtötte őket és kiadta az utolsó parancsot:

— Elvtársak! Tíz perc múlva ürítsék ki a Szamost...

Egyenként hagyták el a hadihajót. Szívük fölé rejtve csak egy-egy darabka zászlót vittek magukkal, hogy megmentsék hajójuk vörös lobogóját, amelyen sohasem esett az árulás szégyenfoltja.

A TIVADAR-HADMŰVELET

A vörös monitortól akkor is rettegtek Horthy Miklós „lovastengerész" különítményesei, amikor matrózok nélkül maradt. Bosszúból a nevétől is megfosztották. Annyira szétszerelték, hogy csupán a páncélváz maradt meg belőle, amelyet egy Duna-kotró vállalkozónak adtak el. Ő a „Tivadar" névre keresztelte.

Kezembe került a hajó régi naplója. Szűkszavú közlemények, számok találhatók benne, mégis izgalmasabb olvasmány sok regénynél. Lapjai megörökítik a Tivadar-hadművelet eseményeit.

A német fasiszták álnéven, álruhában is felismerték a Szamost, s amikor megszállták Magyarországot, lefoglalták, hogy elvigyék. 1944 december végén a Szamos matrózainak utódai, vagyis a Tivadar munkásai azonban közbeléptek. December 24-ének estéjét használták fel a hadművelet végrehajtására. A sötétség leple alatt, amikor mindenki a karácsonyt ünnepelte, fellopóztak a hajó fedélzetére, hogy elsüllyesszék a folyó medrébe rejtsék.

A keménykezű munkásemberek könnyes szemmel nézték, hogyan tűnik el hajójuk, kenyéradó gazdájuk, amelynek legendáját titokként őrizték. A hajót „1945 júliusában a szovjet hadsereg alakulatai emelték ki a Dunából és adták vissza nekünk" — írta Mittermayer Ödön, aki ma a Folyamszabályozó és Kavicskotró Vállalat nyugdíjas művezetője.

A VILÁGON EGYEDÜLÁLLÓ

A Szamos megvan! A saját szememmel láttam! Rajta sétáltam!

A FOKA kötelékében — FK—202-es néven — Budapesttől negyven kilométerre dolgozik a Dunán. Kavicsot termel az új házak építéséhez.

A vörös matrózok élethalál harcot vívtak az ipolysági csatában és Esztergom védelmében

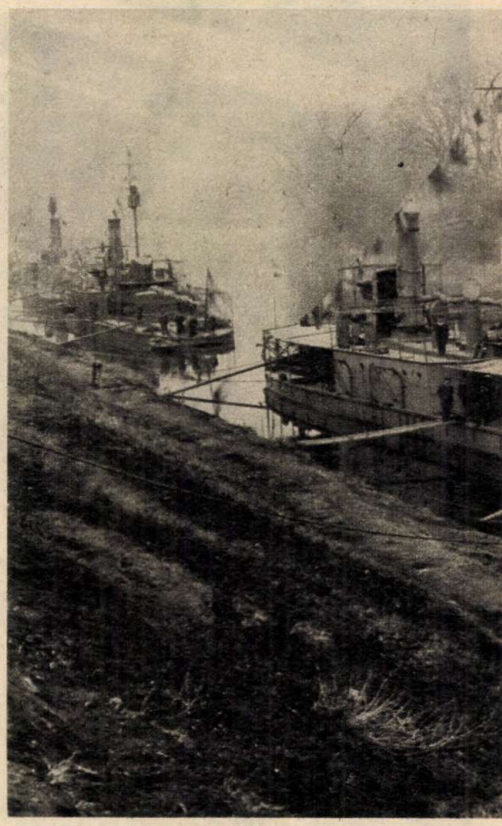

Kilencven éves! Matuzsálemi kora miatt is egyedülálló a világon, de én forradalmi múltjáért tisztelem igazán. Egyelőre csak szerkesztőségünk kapott engedélyt, hogy néhányan a fedélzetére lépjünk, pedig szívünk szerint idehoznánk minden gyereket. Hadd lássák a hűség hajóját, ahol három nappal tovább élt, amelynek fedélzetén 136 napig tartott a Tanácsköztársaság!

Legendás hajó... Acéltestéből a harcok során csak szilánkokat tudott kitépni a golyózápor, de azóta kikezdte már az idő. Szegecsei meglazultak. Óvják, javítgatják, de hiába — öreg már... S mi az öreg hajók sorsa? Szétdarabolják, ócskavastelepre küldik őket.

Nem szabad, hogy a Szamos diadalmas útja a kohók gyomrában érjen véget...

Meg kell menteni a hűség hajóját!

Faragó György

A HŰSÉG HAJÓJA

A proletár haza utolsó kis szigete. A Szamos legénysége mindenki másnál tovább nézett farkasszemet az ellenséggel

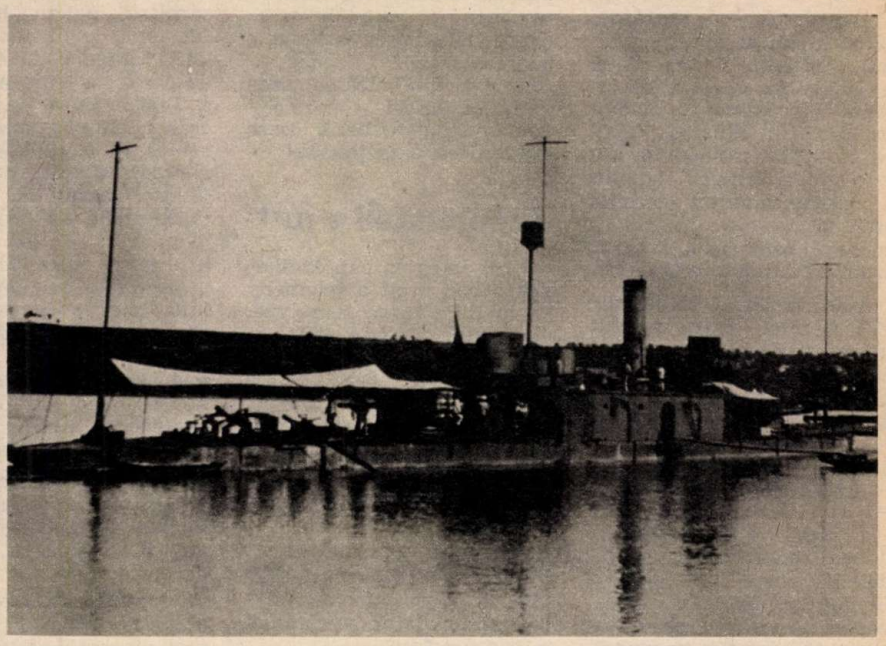

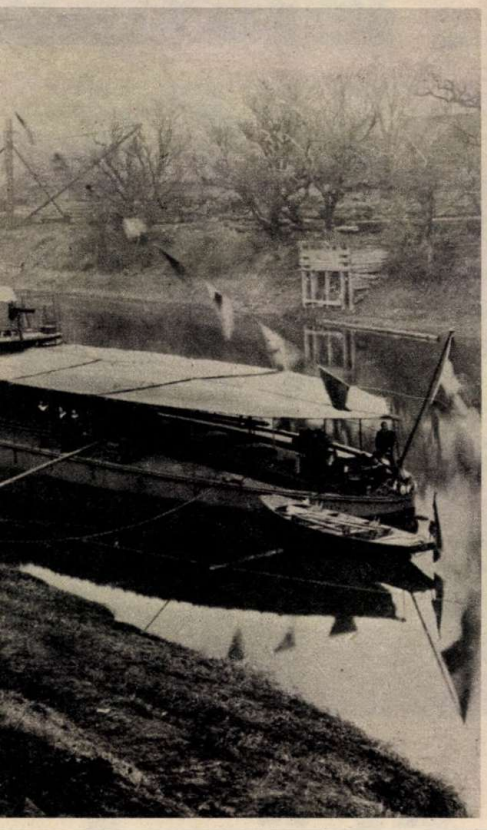

Háttérben a Szamos látható. Itt még ünneplik, a Tanácsköztársaság megdöntése után a nevétől is megfosztották

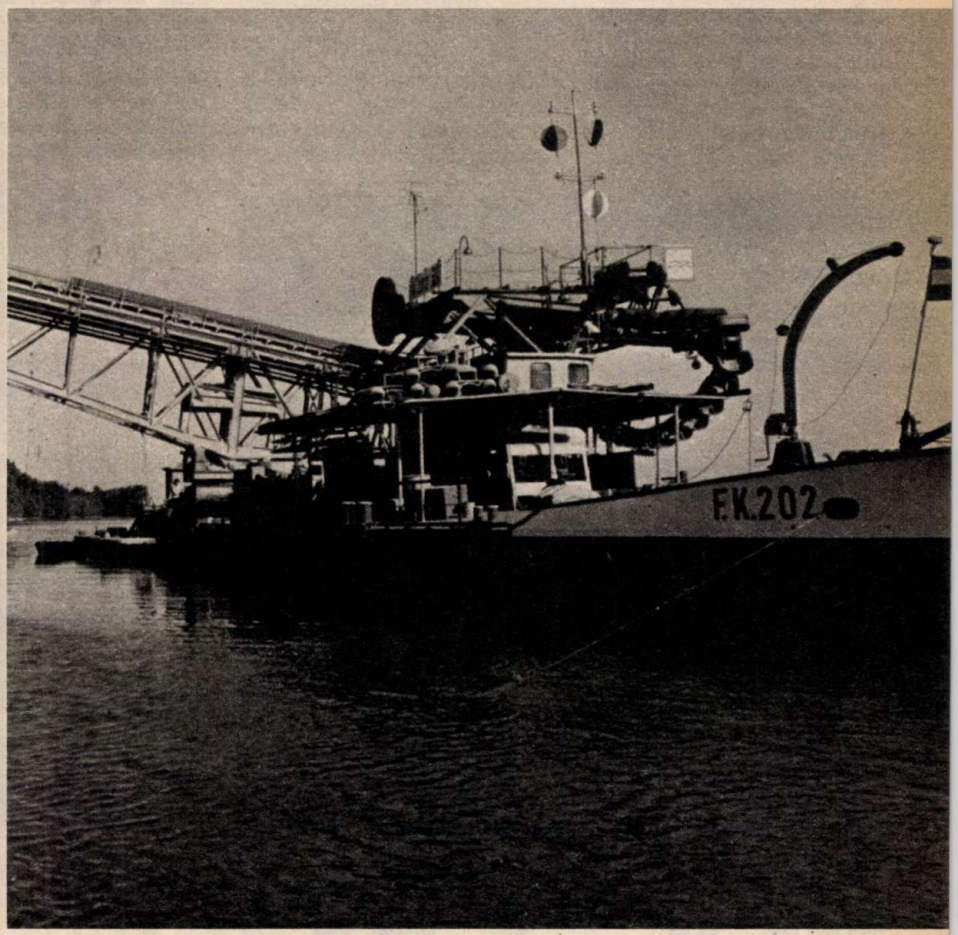

A 90 esztendős hadihajó-matuzsálem. Most munkával formálja a történelmet

Kémleljük a vonuló felhőket, lessük a napot. Elő-előbukkan, mintha maga is kíváncsi lenne, vajon mi történik a ráckevei parkerdőben...

Bográcsok a tisztáson, sátor feszül az ösvény mellett, felnőttek, gyerekek nyüzsögnek, nagy a készülődés. Munkában az előőrs: szülők, ifik, tanárok, gyerekek szorgos csoportja készíti elő a terepet. Amikor a gyerekzsivajtól hangos HÉV-szerelvény megáll a ráckevei állomáson, a parkerdőben minden rajtra kész.

Megérkezik a budapesti, XX. kerületi, Tátra téri Általános Iskola 722. számú Dózsa György Úttörőcsapata, benépesül a nagy tisztás.

Dózsa-szombat

— Egy éve itt, a parkerdőben rendeztük a honvédelmi napot — mondja Bezzeg István Péter csapatvezető. — A gyerekek nagyon jól érezték magukat, ezért elhatároztuk, hogy az egész csapatot megmozgató szabad szombaton ismét itt ütünk tanyát. Mint eddig is, a próbákat, versenyeket zsetonnal jutalmazzuk. A kisdobosok százötven, az úttörők kétszáz zsetonért nyerhetik el a Dózsa-szalagot. Az idei játékos versenyeken már a szalagos zászlaikkal indulnak „csatába" az őrsök.

A „nagy" szabad szombat bővelkedik az eseményekben: akadályversenyen, bábszépségversenyen, rúdmászással, tizenegyes rúgással, kötélhúzással, sárkánykészítéssel, horgászversenyen gyűjthetik össze a gyerekek a zsetonokat.

Szépre száll a füst

— A játékok, bábok elkészítésében segít a lelemény — mondja Mick Károlyné, egy szülő a sok közül, aki a gyerekekkel együtt játszik, szurkol, hogy minél több őrs elnyerje a Dózsa-szalagot. — Mindenki örömmel gyűjti a gubacsokat, a nádat, a gallyakat, ezekből készülnek a bábok és a játékok.

Serceg a zsír, olvad a szalonna, üvegesedik a hagyma a bográcsokban. Ínycsiklandó illatok csábítanak a bográcsokhoz.

— Tavaly a mi paprikáskrumplink volt a legfinomabb, a versenyen — büszkélkedik Ülkei Mariann, a Barba őrs tagja. — Most gulyáslevest főzünk, reméljük, finomra sikerül.

Padányi Éva szemét csípi valami. „Szépre száll a füst" — nevetnek a többiek.

Két lány száraz ágat cipel a bozótosból. A helybeli Aranykalász Tsz-től vásároltak ugyan hulladékfát, de a jó tűzhöz rőzse is kell. Lángoló tüzet raknak az őrsök: a Vuk, a Maugli, a Tarzan és a Kajla, hogy csak néhányat említsünk. A szülők is segítenek, jó tanáccsal, faaprítással. De segítettek azzal is, hogy a parkerdőbe szállították az élelmet — két mázsa krumplit, húsz kiló zsírt, ugyanennyi hagymát, öt-öt kiló paprikát, paradicsomot, hat kiló füstölt szalonnát, ötven kiló friss, ropogósra sült kenyeret —, a bográcsokat, üdítőt, sporteszközöket, mindent, amire e napon szükség van.

A bográcserdőt járva összeállítjuk az étlapot: legtöbben a paprikáskrumplival próbálkoznak, a Vuk őrs rablóhúst süt fóliában, de készül itt hétvezér tokány és öhöm is. A zsüri tagjai kuktasapkában ízlelgetik az ételeket. Jól is laknak, mire végigkóstolják a harminc bográcstartalmát, és eldöntik, melyik őrsé a legjobb. Miért pont most lenne könnyű dolga a zsürinek? Egy ifjúvezető, egy

Ühüm! Jó ez az öhöm!

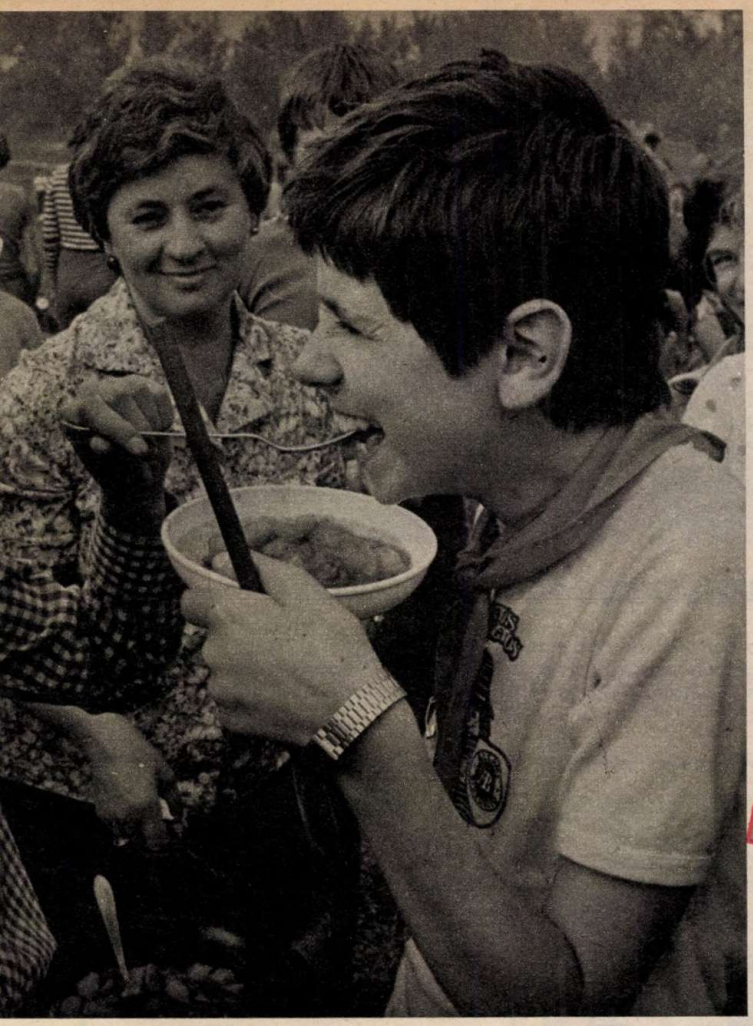

úttörő, egy kisdobos, Kozel Tiborné tanárnő és az egyik szülő, Tóth Mihály, az Erzsébet Gyöngye Étterem konyhafőnöke — felelősséggel — kóstolnak, hiszen a főzőversenyen összegyűjtött zsetonok — beleértve a tűzrakást is — mind-mind számítanak a versenyen.

A nap meggondolta magát, kibújik a felhők mögül, van itt látnivaló bőven. Órsök cirkálnak az ezerötszáztizennégy méteres akadályverseny színhelyén, a szabadtéri színpadon villámtréfákat adnak elő a gyerekek, készülnek a bábok. Szülők, ifik, úttörők vidám, emlékezetes szabad szombatja ez — Dózsa módra.

Géczi Éva
Fotó: Gaál Zoltán

Ez a bográcsom csordultig telt! Megkavarni nem szabad — de ezt a jó szakács úgyis tudja!

A nagy halom deszka gyorsan fogy. Kicsik-nagyok törik, viszik — zseton jár a tűzrakásért. Apu, anyu is segit, míg a többiek rőzsét, gallyat hoznak az erdőből

Bocs, hogy közbeszólok, de érdekelne, mit csináltok – fogtam faggatóra két fiút a minap a fővárosi Városligetben. Ugyanis egyikük egy színes golyót dobott a levegőbe, a másik utánanézett, s miközben tátott szájjal bámulta a repülő üveggömböt, társa alaposan képentörölte.

– Játszunk – világosított fel a pofon szenvedő alanya.

– Mit?

– Hát... „Szadatost", Kairóban is valami ilyesmi történt, láttuk a televízióban. Jöttek a repülők, mindenki feltekintett, közben Szadatot lelőtték.

Lám, mivé tud szelídülni a terrorizmus. Ami Kairóban félelmetes, tragikus esemény volt, Budapesten játékká – ha csattanós játékká is – változott. Játszani – ez az epizód is bizonyítja – mindent lehet, de azért nem árt, ha az önfeledt játszadozás közben nem feledkezünk meg arról sem, miért is dördültek el azok a bizonyos lövések az egyiptomi fővárosban.

Erről többek között palesztin menekültek ezrei tudnának mesélni, akiknek a gyerekei már régen nem játszanak, akik azért harcolnak, hogy legyen hazájuk, s akiknek Anvar Szadat sok-sok keserűséget okozott.

Cseppet sem játékból.

– bőcs –

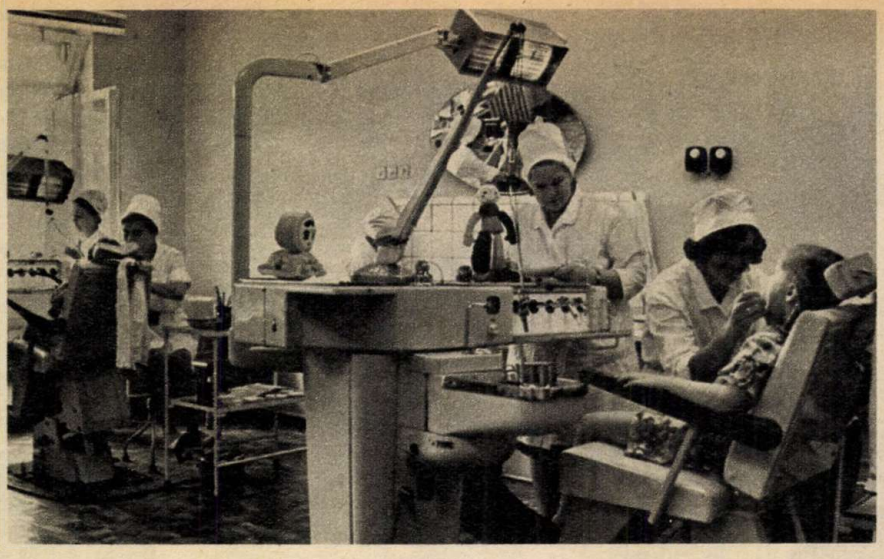

MŰSOROS FOGVIZSGÁLAT

A fogászati hónap nemcsak nálunk, hanem szerte a világon sok izgalmat kelt a diákok között. Pedig egészen szórakoztatóvá is lehet tenni. A moszkvai gyermekfogászati klinikán babákkal, magnetofonon sugárzott tréfás műsorokkal oldják fel a páciensek szorongásait.

HESS!

„Ijesztő" kiállítás volt az óbudai Zichy-kastély udvarán. A fővárosi tanács Óbuda Galériája rendezett látványos bemutatót „Magyarországi madárijesztők" címmel. A szabadtéri tárlaton a hazánkban található jellegzetes szárnyasriogató bábukat és eszközöket nézhették meg az érdeklődők. Volt itt karóra szerelt, üres konzervdobozköteg, fényes-zizegő sztaniolpapírból vagdosott szalag és használt próbababafej, melyet — a felvételünkön látható módon — nylontasakkal tettek még rémisztőbbé. Az biztos, hogy a kastély udvarára egyetlen madár sem szállt le...

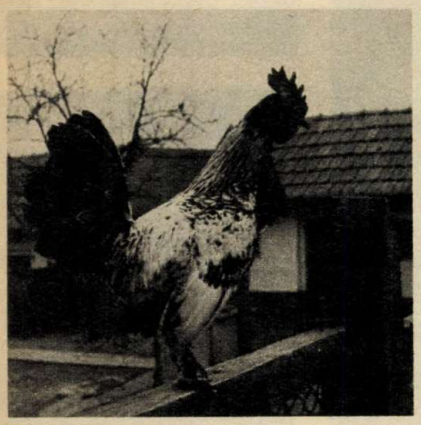

EGY KÉP — EGY MONDAT

Kakasok őrzik a házat, amíg a kutyák továbbképző tanfolyamon vesznek részt?

PÁKOZDI TÚRA

Egész napos túrán ünnepelte a mohácsi Szabadság úti általános iskola úttörőcsapata névadóját és a csapatavató ünnepét. A 947. számú Damjanich János Úttörőcsapat tagjainak a pákozdi és székesfehérvári kiránduláson akadályverseny, múzeumlátogatás és sok-sok izgalmas feladat tette emlékezetessé a túrát.

KÉPREJTVÉNY

Nos, ha az, megfejtése roppant egyszerű. Harkály Ede kisiparos, megnyitotta írógépjavító műhelyét a fán. Ezután nem kell kiselejtezni a régi, kimustrált írógépeket, mert Harkály úr kikopogja belőlük a bajt, minekutána nyomban beléjük lehet kopogni a témát.

VENDÉGSÉGBEN A TESTVÉRMEGYE

Szabad szombaton látta vendégül a budapesti VIII. kerületi úttörőelnökség a Bács-Kiskun megyei úttörőket. Felvételünk az Asztalos János Ifjúsági Park úttörőházában tartott játékdélutánon készült.

FIGYELEM, RAJZVERSENY!

A Shankar nemzetközi gyermekrajzverseny legújabb pályázatára is várják a rendezők alkotásaitokat. Mindenki benevezhet, aki 1966. január elseje után született. A képeknek legalább 30×40 cm nagyságúnak kell lenniük, témájukban pedig bármilyen területet ábrázolhatnak. A művek hátoldalán fel kell tüntetni nyomtatott nagybetűkkel (angolul) a pályázó nevét, nemét, születésének idejét, nemzetiségét, teljes címét, valamint a szülő, a gondozó vagy a tanár nyilatkozatát, hogy a versenyző önállóan, segítség nélkül, 1981-ben készítette alkotását. A pályaművek az Országos Pedagógiai Intézet esztétikai nevelési csoportjához küldhetők be, ez év december 1-ig. (Cím: Budapest VI. kerület, Gorkij fasor 17–21.)

CVÍDER BENEDEK BALLADÁJA (X.)

Almával eddig kizárólag mint fogyasztó kerültem kapcsolatba, és mit tagadjam, ez a viszony tökéletesen megfelelt az ízlésemnek. Éppen ezért valósággal elszsibbadtam a rémülettől, amikor megtudtam, hogy valamelyik nap almaszüretre megyünk.

A tett színhelyén önfeláldozóan kiválasztottam a legmagasabb és leglombosabb fát, és elszántan felmásztam a tetejére... Aztán elszántan ott is maradtam. Mit tesz isten, véletlenül volt nálam egy jó könyv is, úgyhogy egészen jól eltelt az idő.

Sajnos nagyon is jól. Ádáz kutyaugatás rángatott vissza a valóságba az irodalom békés ösvényeiről, és mindezt Kajuha bácsi, a csősz frappáns átkai festették alá.

— Tudniillik én az iskolával... — motyogtam, miközben fülönfogva vitt a tsz-iroda felé.

— Az iskolával? Azok már régen hazamentek.

A tsz természetesen megkereste ez ügyben az iskolát is, a szülőket is. Írásban. Mit mondjak... egyik helyen sem részesültem a legcsekélyebb elismerésben sem.

OKTÓBERI NAPLÓ

CSALÁDOD ÉLETÉBEN, OTTHONI HÉTVÉGI IDŐBEOSZTÁSÁBAN MILYEN VÁLTOZÁST HOZOTT A MEGNÖVEKEDETT SZABAD IDŐ? KAPTÁL-E TE IS ÚJ FELADATOT A HÁZTARTÁSBAN, VAGY MARADT MINDEN A RÉGIBEN?

SZÜLEIDDEL ÉS TESTVÉREIDDEL MEGTERVEZITEK-E MÁR ELŐRE A SZABAD SZOMBATOK PROGRAMJÁT? TE MIT SZERVEZNÉL A CSALÁDNAK? MIT TERVEZNEK A BARÁTAID? ÖSSZEJÖTTÖK-E MÁS CSALÁDDAL?

HA TE MÁR APA VAGY ANYA LENNÉL, GYEREKEIDDEL MIRE HASZNÁLNÁD FEL A SZABAD HÉTVÉGEKET: TÖBB BESZÉLGETÉSRE, KIRÁNDULÁSRA, SZÓRAKOZÁSRA, ALVÁSRA, BARKÁCSOLÁSRA, TANULÁSRA?

Nevem: .....

Életkorom: .....

Iskolám címe: .....

Na, mi újság?

A HÓNAP NAPLÓJA

Szervusz, szabad szombatos! Köszönjük, hogy elküldted szeptemberi naplódat, s máris itt van a következő... Azoknak pedig, akik csak most kapnak kedvet ehhez a komoly játékhoz, rendhagyó „naplóíráshoz", ezúton üzenjük: minden véleményre, észrevételre, ötletre, panaszra kíváncsiak vagyunk! Vegyék elő lapunk október 8-i számát, amelyben elindítottuk „A hónap naplója" pályázatot, hogy az első három kérdésre visszamenőleg válaszoljanak. Ugyanis az nyer, aki folyamatosan küldi a legértékesebb tartalmú naplókat szerkesztőségünk címére!

Amint a mostani kérdésekből láthatod: szeretnénk bepillantani — természetesen az illendőség határain belül — a szabad szombatos gyerekek családjának hétvégi életébe. Minden hónap naplójegyzeteiből közlünk összeállításokat, a legérdekesebb ötleteket pedig riportban feldolgozzuk, hogy mások is meríthessenek belőlük.

A megnövekedett szabad idővel érdemes otthon is okosabban gazdálkodni. Igen ám, de hogyan? A felnőttek és gyerekek közös hétvégi programjaira, a családok és az úttörők közös mozdulásaira máris vannak jó példák, csak még igen ritkák, mint az a bizonyos fehér holló... Ötlet kell, rengeteg!

A tervekkel elsősorban nektek kell előhozakodnotok, s ha azok jók, akkor valószínűleg a szüleitek sem lesznek semmi igazán jónak az elrontói. Csak meg kell nyerni őket, rá kell beszélni... De mire? És hogyan? Ehhez is ötletek kellenek!

Az őrsvezetőknek javasoljuk, hogy szerezzék meg — például kérjék el a rajvezetőktől — az „Úttörővezető" című folyóirat ez évi számai közül azokat, amelyekben megjelent a „Szülők egymás közt" lapból kivágható oldala. Ha ezeket otthon kézről kézre adjátok, szüleitek is jobban tudják majd, hogy milyen úttörős feladatokhoz, eseményekhez, programokhoz csatlakozhatnak, s máris könnyebb lesz a közös tervezgetés.

Hát rajta! Írd a naplót!

Várjuk a válaszodat...

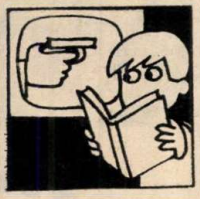

— Hol voltál ilyen sokáig? Az én órámon már fél kettő is elmúlt. A többiek egy órakor úgy kirobbantak az iskolakapun, mintha puskából lőtték volna ki őket.

— Naná! Mindenki örül a holnapi szabad szombatnak.

— És te, meg az a néhány srác? Mit csináltatok bent? Talán csak nem tettetek valami rossz fát a tűzre, és ezért...

— Á, dehogy. Hogy is kezdjem... mert attól félek, hogy ki tetszik nevetni.

— Mondd csak bátran! Hátha olyasmit hallok, amire nem is számítok.

— Valahogy úgy van. Mi ugyanis most őrsi röpgyűlést tartottunk — a tanulásról.

— Micsoda? Jól hallottam? Szabad szombat előtti pénteken kora délután ti a tanulásról beszélgettek? Amikor a többiek otthon már a sarokba dobták a táskájukat...

— Két héttel ezelőtt én is ugyanúgy cselekedtem, de... vasárnap este aztán főtt a fejem a tanulástól. Ráadásul a tévében éppen Derrick nyomozott. Még akkor elhatároztam, hogy ennek egyszer s mindenkorra véget vetek. Azt szeretném, ha végre igazi szabad szombatom, meg egy pihenő vasárnapom lenne!

— Értelek! Halogattad a tanulást péntekről szombatra, szombatról vasárnap délelőttre. Aztán meg délutánra. S végül beköszöntött az este, és tovább nem lehetett halasztani. Leültél könyveddel a kezedben, hogy... na, végre! De hiába olvastad a mondatokat, nem tudtál odafigyelni.

— Úgy volt... Elpanaszoltam apunak is, aki ezt mondta: „Lásd, lásd, nem hagyott nyugodni a lelkiismereted!" És én, amint már említettem...

— Tudom; elhatároztad, hogy a szabad szombat előtti péntek délután megtanulod a hétfői leckéidet. De miért kellett ehhez az elhatározáshoz az egész őrsöt összehívnod?

— Ismerem magam. Ha nem hallja senki az elhatározásomat, nem veszem komolyan. Pedig én ezt most megtartom! Meg én! Azt mondtam a srácoknak: szombat délelőtt gyertek el hozzánk, úgyis régóta szerettem volna már, ha megnéznétek a kis barkácsműhelyemet a sufni sarkában. De előtte megmutatom a leírt házi feladataimat, és elmondom nekik a törit és a föcit.

— Jól kifundáltad, hallod-e? Nekem az a gyanúm, hogy neked más szándékod is van.

— Igen, én arra számítok, hogy ma közülük néhányan követik a példámat. Ugye, erre tetszett gondolni?

— Erre bizony! Különben hogyan tudnának ellenőrizni, hogy jól mondod-e a törit? És mi lesz a legközelebbi szabad szombaton?

— Már azt is megbeszéltük. Akkor meg Sallai Andriséékhoz megyünk el. A papája elég sokat jár külföldre, rengeteg diafelvétele van, s szívesen tart nekünk egy érdekes, vetítettképes élménybeszámolót. Természetesen akkor is előbb...

— És mondd csak, mi lesz akkor, ha mások is...

— Legfeljebb töriből is meg föciből is egy rövid kimittudot játszunk. Ez érdekes is lesz. Nem igaz?

— Na, de aztán egy-két hónap múlva el is hagyhatjátok ezt a szombat délelőtti játékot, mert akkorra már megbízhattok magatokban. Mert az elhatározás, önakarat nélkül mit sem ér.

— Ó, hát persze, akkor már december lesz, és reméljük, hogy lesik a hó és fagyni fog. Megbeszéltük, hogy felöntjük vízzel az iskola udvarát... egyszóval: jégpályát készítünk. A szabad szombatokon ugyanis korcsolyázunk.

— Jégkorongozni is fogtok, biztosan.

— El tetszett találni. Jégkorongozni is megtanulunk, és akkor kihívjuk a Tigris őrsöt egy háromharmados mérkőzésre.

— Érdekesnek ígérkezik a programotok.

— Az a kár, hogy nálunk most csak minden második szombat szabad. Nem jut mindenre idő. Halmai Endréékhez is el akarunk menni valamelyik szabad szombaton. Ők ugyanis már régóta terveznek egy nagy lomtalanítást a padlásukon.

— Telik az idő és te biztosan éhes is vagy már. Meg hát: ha elhatároztad a tanulást, akkor minél hamarabb kezdj hozzá. Különben hadd dicsérjelek meg érte. Jövőre mindegyik szombatotok szabad lesz és akkor rengeteg, hasonló jó ötletet is megvalósíthatsz.

A választást nem lehet elkapkodni! Szerencsére nagy a választék nadrágokból: van bársony, düftin, vászonfarmer, zöld, drapp, barna, sötétkék színekben

Fotó: Karasz Lajos

Gyorsan növünk

Lassan előkerülnek a téli holmik, ruha- és cipőszemlét tart a család. Orsi elkeseredetten cibálja le magáról kedvenc anorákját: rövid az ujja, szűk a válla. „Idétlen" — sommázza. „Katinak jó lesz, neked újat veszünk!! — vigasztalja anyu. Balázs lába három számmal lett nagyobb, a tavalyi csizma már csak arra jó, hogy a Télapó belecsempéssze az ajándékzacskót. Mari télikabátja — a műszőrme toldással is — rövid...

Összeül a családi tanács: mit vegyünk, hol keressük és vajon mennyibe kerül?

Menő surranó

Csütörtöki nyüzsgés az üzletekben, bevásárlónap ez. Budapesten, a Múzeum körúti Alföldi Cipőboltban éppen áruátvétel van.

— Milyen cipő érkezett? — fordulok a sor elején álló, befelé kémlelő gyerekekhez.

— Azt nem tudjuk, mi fűzős csizmát szeretnénk venni.

Az Alföldi Cipőgyár termékeit fiúk-lányok egyaránt kedvelik. Pár évvel ezelőtt még a szülői szigor parancsolta rá a gyerekekre a fűzős, magas szárú cipőt, manapság — aki csak egy kicsit is ad magára — Alföldi „surranóban" jár.

Az Úttörő- és Ifjúsági Áruház cipőosztályán tízéves fiú „hadakozik" az egyik csizmával. Gyöngyözik a homloka, nagynehezen felerőlteti, lép egyet-kettőt, arcán gyötrelem...

— Ötödikes a fiam és a harmincnyolcas cipő kicsi neki. Magas a lábfeje, nehezen kapunk megfelelőt — magyarázza édesanyja.

Az elárusítónő másikat hoz. Választék van, de Dékány Imrének ez tetszik.

„Mennyit nőttem tavaly óta, anyu?! Azt hiszem, új kabátot is vehetünk . . .”

Budakalászról egyenesen az Úttörő Áruházba jöttek. Imre lógó orral távozik — irány a Lottó Áruház. Talán több szerencséjük lesz.

Aki „nagylábon” él

— Idejében felkészültünk a télre, az esetleg hirtelen beköszöntő hidegre — mondja Sass Józsefné, az Úttörő Áruház áruforgalmi vezetője. — Anorákból, télikabátból, nadrágból folyamatos az ellátás. Jól kiépített kapcsolatunk van az NDK-beli hallei gyermekáruházzal, a hazai piac hiányosságait onnan pótoljuk. Hálás viselet a műszőrmével bélelt parkerballon, és csinosak az NDK-szövetkabátok is. A bakfisruhák, kabátok a három éve elfogadott méretezéssel — testmagasságon belül vékony, normál, telt — készülnek. Természetesen gondjaink is vannak. A hirtelen megnőtt, tizenéves, százhetven centiméter magas lányoknak nem tudunk csinos kabátot kínálni. Ami a testmagasságuknak megfelelő lenne, annak bő a felsőrésze. Ugyanígy gondunk van a „nagylábon élő” tíz-tizenkét éves fiúkkal. Negyvenkettes lábú gyereknek csak férficipőt tudunk mutatni.

Valóban, nekik férficipő vagy -csizma kell. Formája felnőtteknek való, bő a feje, elálló a csizma szára — és az árától a lélegzet is elál: hétszáz forint . . .

Kordfarmer, kertésznadrág, anorák, műszőrmével bélelt ballonkabát igazán nagy választékban kínálja magát. A szövetkabátok sem nagyon nehezek. Amerre portyáztunk, azt láttuk: idén nem lehet panasz az ellátásra. Aki teheti, vehet irhabundát, bélelt velúrdzsekit, bőrkabátot. A műirhakabátok is tetszetősek. Láttam azonban olyan

Borda Attila barna bársonyfarmert szeretne, az Úttörő Áruházba végre talált kedvére valót

Ez a csizma nemcsak csinos, hanem viszonylag olcsó is

műszőrme félkabátot is — ára ezerháromszázhatvan forint —, amelyben a legcingárabb lány is mosómedvének öltözhetne a farsangi bálon. Az anorákok színei változatosak. Kár, hogy a kedvelt orkándzseki együttesből látogatásunkkor már mutatóban sem volt.

Csak győzzük gyártani!

A gyerekek a sportos, lezser holmikat szeretik. Az anorákban hógolyózni, síelni, szánkózni is lehet, könnyen mosható, tartós. Az Úttörő Áruház ezer darabot kapott a mutatós síruhákból, amelyet a Kaposvári Ruhagyár készít. A gyár kereskedelmi osztályának vezetőjétől, Szabó Józseftől telefonon kértünk információt:

— Lesz-e utánpótlás a kapós síruha együttesből?

— A győri Graboplast készítette alapanyagból folyamatosan gyártjuk az anorákokat, nadrágokat. Színválasztékunk gazdag: kék, piros, fehér, zöld, sárga, mindenki megtalálja a legjobban tetszőt, csak győzzük gyártani.

A Kispajtás gyermekruházati áruházban nagy a választék, a raktárban elegendő a készlet. Az üzletvezetőnő Győrbe, Miskolcra, Veszprémbe jár, felkeresi a szövetkezeteket, igyekszik csinos, szép és nem túl drága holmit beszerezni.

Évekkel ezelőtt több gond volt a gyermekruhákkal. Ma már jobb az alapanyag, csinosabbak a ruhák, kabátok, nagyobb a színválaszték. Hogy a méretezés még nem tökéletes? Az ipar lassan áll át az újra, a gyerekek pedig gyorsan nőnek.

G. É.

Vannak, akik önállóan ügyeskednek, de itt-ott elkél a szülői segítség is

Agyagformát ölt a gondolat

A pingálósba még a tanár néni is besegít